

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

40
ΣΕΛΙΔΕΣ

8

Στὸ προσεχὲς τεύχος

**πὺ θὰ κυκλοφορήσῃ
τὴν προσεχῇ ΤΡΙΤΗ**

θὰ διαβάσετε

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Η ΣΠΗΛΙΑ

ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

πύρτα εἶδε ἕναν ἄνθρωπο πὺ εἶχε ἀνεβεῖ στὴν καστανιά τοῦ κήπου κ' ἔκλεβε κάσιανα. Τότε ὁ Οὐ-Πάν, γιὰ νὰ μὴν τὸν ἀνησυχῇ ἀπομακρύνθηκε χωρὶς θόρυβο καὶ ἀφοῦ ἔκα-
νε ἕνα μικρὸ περίπατο γύρισε στὸ σπίτι μὲ τὴν πεποίθησι
πὺς ὁ κλέφτης θὰ εἶχε κάνει τὴ δουλειά του καὶ θὰ εἶχε
φύγει. Ὁ ὑπηρέτης ὅμως τοῦ μανδρινίου πὺ ξαφνιάστηκε
γιὰ τὴν καθυστέρησι τοῦ κυρίου του, τὸν ρώτησε γιὰτί ἄρ-
γησε τόσο πολὺ.

— "Ἀργησα, τοῦ ἀπήντησε
ὁ Οὐ-Πάν, γιὰτί ἔκανα ἕναν
περίπατο πὺ δὲν ἤθελα νὰ
τὸν κάνω.

— Τότε γιὰτί τὸν ἐκάνετε ;

— Γιὰτί, εἶδα ἕναν ἄνθρω-
πο πὺ κλέβε κάσιανα. "Ἄν
μ' ἔβλεπε ὁ κλέφτης μποροῦ-
σε ἀπὸ τὸ φόβο του νὰ πέση
καὶ νὰ σκοτωθῇ. Μιὰ χούφτα
κάσιανα δὲν ἀξίζει βέβαια ἡ
ζωὴ ἑνὸς ἀνθρώπου. Τέτοιο
βάρος δὲν ἤθελα νὰ πάρω
στὴ ψυχὴ μου.

ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ

"Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ψυχολο-
γία αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, παρου-
σιάζεται κάτι τὸ ἀσυνείθιστο.

Ὁ Οὐ-Πάν
Τὰ κάσιανα ἦταν ὑποδει-
τοῦ μανδρινίου γματικὸς
μανδρινός σ' ὅλα του. Σὲ
τίποτα δὲν μποροῦσε κανεὶς
νὰ τοῦ βρῇ λάθος. Μιὰ μέρα
καθὼς γύριζε στὸ σπίτι καὶ
ἦταν ἑτοιμός νὰ ἀνοίξῃ τὴν

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ
ΣΤΟ
ΖΟΥΓΚΛΑ

ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45 — ΑΘΗΝΑΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
— ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ —

ΕΤΟΣ Α' — Ἀριθ. 8

19 Δεκεμβρίου 1950

Διευθυντής : Δ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς ὑλῆς : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ

Τιμὴ τεύχους δρχ. 1.500

ΜΑΓΙΑ— —ΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ

Η «κακιὰ γλῶσσα»

Σε πολλές περιοχές τῶν Ἰνδιῶν, οἱ ἄνθρωποι ἀποδίδουν τίς ἀποτυχίες στή ζωή τους στήν «κακιὰ γλῶσσα». Για ν' ἀποτρέψουν μάλιστα τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τῆς «κακιᾶς γλῶσσας», οἱ ἰθαγενεῖς λαμβάνουν διάφορα μέτρα. Μεταξύ ἄλλων κατασκευάζουν ἓνα ὁμοίωμα ἀνθρώπινης κεφαλῆς ἀπὸ πηλὸ καὶ γύρω στὸ στόμα μπήγουν ἀγκάθια. Κατόπιν γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὁμοίωμα περπατοῦν ὅσοι νομίζουν ὅτι ἔχουν προσβληθῇ ἀπὸ τὴν «κακιὰ γλῶσσα» χτυπώντας τὸ στόμα τους μὲ τὴν παλάμη. Ὅσο μεγαλύτερος εἶναι ὁ θόρυβος ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῶν παλαμῶν, τόσο γρηγορώτερα σωπαίνει ἡ «κακιὰ γλῶσσα».

Τίς διαβολικὲς ἀποφάσεις τῆς «κακιᾶς γλῶσσας» τίς καταστρέφει καὶ τὸ σπάραγμα μιᾶς σφαγμένης κόττας.

Ἐνας τρίτος τρόπος γιὰ νὰ ἐξοντωθῇ ἡ «κακιὰ γλῶσσα» εἶναι κι' ὁ ἀκόλουθος: Κατασκευάζουν ἀπὸ ἄργιλλο ἓνα ὁμοίωμα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει τὴν «κακιὰ γλῶσσα». Ἡ γλῶσσα προβάλλει ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ὁμοιώματος· τὴν φτύνουν ὅλοι καὶ κατόπιν τὴν κατακομματίζουν μὲ τὰ μαχαίρια τους.

Ἡ μαγεία τῶν κακοποιῶν

Ὁ ὑπόκοσμος τῶν Ἰνδιῶν ἔχει ξεχωριστὸν τύπο τῆς μαγείας. Ἡ 18ῃ π. χ. ἡμέρα τοῦ μηνὸς εἶναι ἡ πρὸ τυχερῇ μέρα γιὰ τὴν διάπραξι ἑνὸς ἐγκλήματος ἢ μιᾶς κλοπῆς.

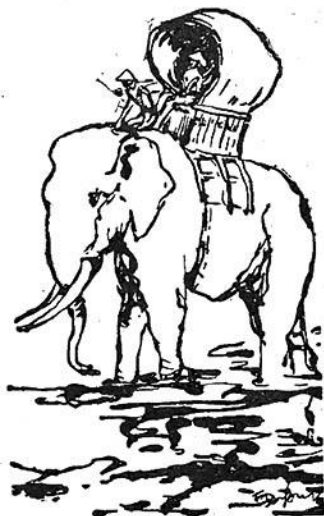
Γιὰ νὰ πεισθοῦν ἀκόμη περισσότερο γιὰ τὰ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα τῆς κλοπῆς, οἱ κακοποιοί, πρὶν εἰσδύσουν στὸ σπίτι ἢ τὸ μαγαζί, δένουν σ' ἓνα χονδρὸ σκουπόξυλο κατὰ μὴκος ἄλλα πολλὰ καὶ λεπτὰ σκουπόξυλα ποὺ εἶναι βουτηγμένα στὸ λάδι· ἐὰν ἐπιπλεύσουν στὸ νερὸ ποὺ θὰ τὰ ρίξουν θάχουν ἐπιτυχία. Ἄν βυθισθοῦν, ἡ κλοπὴ ἀναβάλλεται.

ΤΟ ΠΙΛΑΦΙ ΤΟΥ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ

Ἀνέκαθεν εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ ἐλέφαντες εἶναι προικισμένοι ἀπὸ τῆ φύσι με μεγάλην νοημοσύνην κ' ἐξυιτινάδω. Τὸ παρακάτω ὅμως ἀνέκδοτο δείχνει μέχρι ποίου καταπληκτικοῦ βαθμοῦ μπορεί νὰ φθάσῃ ἡ ἐξυτινάδα τους :

Κάποτε, ὁ φύλακας ἐνὸς ἐλέφαντος, θέλοντας νὰ ἐτοιμάσῃ τὸ δικό του φαγητό, εἶχε δέσει τὸ ζῶο με ἀλυσσοῖδα σ' ἓνα χοντρὸ δέντρο. Ἀφοῦ ἐφτιασε λοιπὸν τὸ πιλάφι του, κατέβασε τὸ τσουκάλι ἀπὸ τῆ φωτιά κι' ἀκουμπώντας χάμω βγῆκε στὴν ἀγορὰ γιὰ νὰ ψωνίσῃ. Ὁ ἐλέφας, που ἀπὸ ὥρα παρακολουθοῦσε τὴς... ὀρεκτικὲς προπαρασκευεὺς τοῦ φύλακά του, μόλις αὐτὸς ἀπομακρύνθηκε ἄπλωσε τὴν προβοσκίδα του κ' ἔλυσε τὴν ἀλυσσοῖδα ποὺ ἦταν δεμένος, ἀπὸ τὸ πόδι του. Ὑστερα προχώρησε πρὸς τὸ τσουκάλι τὸ ξεσκέπασε καὶ ᾔδειασε τὸ νόστιμο πιλάφι στὸ στομάχι του. Ἀφοῦ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ἱκανοποίησε τὸν ἑαυτὸ του καὶ ἔφαγε ξανασκέπασε τὸ τσουκάλι καὶ γύρισε στὴ θέσι του.

Μὴ μπορώντας ὅμως νὰ δέσῃ τὴν ἀλυσσοῖδα στὸ πόδι του, ὅπως ἦταν πρῶτα, τὴν τύλιξε ὅπως-ὅπως γύρω ἀπ' αὐτὸ κ' ἐκάθησε ἡσυχος σιτὴ θέσι του γυρίζοντας μάλιστα τὰ νῶτα πρὸς τὸ σῶμα τοῦ ... ἐγκλήματος. Ὅταν ὁ φύλακας ἐπέστρεψε πεινασμένος καὶ πῆγε νὰ φάῃ, βρέθηκε φυσικὰ πρὸ ἐκπλήξεως. Καὶ μόνον ὅταν ὕστερα ἀπὸ ὥρο πλησίασε τὸν ἐλέφαντα καὶ εἶδε λυμένη τὴν ἀλυσσοῖδα, κατάλαβε ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ δράστης τῆς ... νηστείας του.

Τρία Έλληνόπουλα

== ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ

— 8 —

Ὁ Μηχανέας ἴατι ψιθύρι-
σε στὸ Μπάσο καὶ σὲ λίγο
ἐνῶ εἶχαν ἐγκατασταθῇ μὲ τὸ
μεζέ τους καὶ δύο μπουκάλες
ρετσινᾶτο ἀκούσαν ξαφνικά,
τοὺς ἤχους μιᾶς κιθάρας νὰ
πλησιάζῃ. Καὶ σὲ λίγο ἡ βα-
θειά, γλυκεῖα φωνὴ τοῦ Μπά-
σου νὰ ἀντηχῇ...

Στῆς Πλάκας τὰ στενά...
μπαλκόνια μὲ κληματαριὰ
δρροσολογοῦν καὶ οὖνουν
τὴ δίψα τοῦ καλοκαιριοῦ...

— Νά, μοῦ ζήσης, Πλάκα!
Βρὲ παιδιά δὲν συστηθήκαμε.

— Μιχαλάκης Μηχανέας.

— Δημητρός Μπάσος.

Ὁ στρατιώτης τῆς Λεγεῶ-
νος τῶν Ξένων ἐδίστασε γιὰ
μιὰ στιγμή. Στὸ σῶμα ποὺ

Στὰ προηγούμενα τεύχη 1—7
δημοσιεύονται τὰ πρῶτα 7 μέ-
ρη. Ζητήστε τα ἀπὸ τὰ γραφεῖα
μας. Γερανίου 45.

ὕπηρετοῦσε εἶχε δώσει ἄλλο
ὄνομα, ἀλλὰ δὲν τοῦ πῆγαινε,
ἀφοῦ βρῆκε πατριῶτες καὶ
μάλιστα Ἀθηναίους νὰ μὴν
πῇ τὸ πραγματικὸ καὶ ψιθύ-
ρισε ἀναστενάζοντας.

— Δημήτρης Καλλίνικος.

Ἕνας δυνατὸς ἤχος κιθά-
ρας ἀκούστηκε σὰν νὰ ἔспа-
σε μιὰ κόρδα.

Οἱ δύο νέοι ἐπλησίασαν πο-
λὺ κοντὰ τὸ στρατιώτη καὶ
τοῦ ψιθύρισαν:

— Εἶσαι ὁ γιὸς τοῦ παπᾶ;

Τὰ μάτια τοῦ νέου τρεμου-
λιασαν. Τοὺς κύτταξε καλὰ
καὶ ψιθύρισε:

— Τὸν γνωρίζετε τὸν πα-
τέρα μου;

— Αὐτὸς μᾶς ἔδωσε τὴν εὐχή του σὰν φεύγουμε εἶπε ὁ Μπάσος καὶ μᾶς εἶπε, ἂν συναντήσετε ποτὲ τὸ γυιό μου νὰ τοῦ πῆτε : "Ἄς μὴ μοῦ γράφῃ, ἐγὼ πάντα τὸν συλλογιέμαι καὶ προσεύχομαι γι' αὐτόν.

Οἱ τρεῖς νέοι ἐσώπασαν. Τὰ μάτια τοῦ Καλλίνικου εἶχαν δακρῦσει. Ἐνα ἀναφυλλητὸ τὸν εἶχε πιάσει καὶ οἱ ἄλλοι δύο σεβάστηκαν τὸν πόνο του καὶ τὶς ἀναμνήσεις του.

Ξαφνικὰ ὅμως ἀκούστηκε ἡ σάλπιγξ νὰ ἤχῃ σιωπητήριο. Μέσα στὴ σιγαλιὰ τῆς νύχτας, κάτω ἀπὸ ὀλόγιομο φεγγάρι, τρεῖς σκιές ἢ μία δίπλα στὴν ἄλλη περπατοῦσαν μὲ μιὰ νοσταλγία στὴν ψυχὴ, μὲ μιὰ σκέψι στὸ κεφάλι : Ἀθήνα.

Ἀποχαιρετίσθηκαν στὸ κατώφλι, ἔδωσαν τὸ χέρι καὶ τὸ ἔσφιξαν ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου δυνατά.

— Καλοξημέρωμα, ἀδέλφια, τοὺς εἶπε ὁ Καλλίνικος.

Τὴν ἐπομένη πολὺ πρῶτ' ὁ Λιμαδόρος συνῆλθε καὶ ζήτησε φαί. Τοῦ ἔδωσαν ἓνα καλὸ καφέ καὶ ἀφοῦ ἔμαθε ὅσα εἶ-

χαν συμβῇ, ἐζήτησε τὴ γνώμη τοῦ Μηχανέα γιὰ τὴν περαιτέρω πορεία τους.

— Ἡ πρώτη δουλειὰ ποὺ ἔχομε νὰ κάνομε εἶναι νὰ πᾶμε σὲ πολιτεία, νὰ ξεφορτωθοῦμε τὸ χρυσάφι κι' ἔπειτα ἔχει ὁ Θεός.

Πράγματι ζήτησαν ἄδεια ἀπὸ τὸν Διοικητὴ νὰ κατευθυνθοῦν πρὸς τὸ Τούνεζι.

Ὁ Διοικητὴς τοὺς ἔδωσε μιὰ συνοδεία κ' ἓνα γράμμα πρὸς τὸ Γενικὸ Διοικητὴ ἰῶν Στρατευμάτων τῆς Λεγεῶνος τῶν Ξένων.

Ποία ἦταν ἡ ἐκπληξὶς ἰῶν τριῶν φίλων ὅταν ὁ Γενικός Διοικητὴς, ποὺ διάβασε τὸ γράμμα, ἐκάλεσε τὴν ἐπομένη τὰ τρία Ἑλληνόπουλα, κ' ἐκεῖ μπροστὰ σ' ἓνα σωρὸ κόσμο καὶ ἀξιωματικούς παρασημοφόρησε τὸν Μπάσο μὲ τὸ παράσημο τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς, γιὰ τὴν ἀνδραγαθία του ποὺ ἔσωσε τοὺς δύο φίλους του καὶ διότι χάρις σ' αὐτὸν συνελήφθη ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπικίνδυνους ἐχθροὺς τῆς Ἐρήμου.

Ὁ Μηχανέας καὶ ὁ Λιμαδόρος ἐπίσης παρασημοφορήθησαν, μὲ τὸ παράσημο τῆς ἀνδρείας καὶ πρὸς τιμὴν των ἐδόθη πλουσιώτατο γεῦμα.

ΟΙ ΚΑΝΙΒΑΛΟΙ ΤΟΥ ΤΟΧΟΤΟΥ

Μέσα στα παρθένα δάση

Ένα άγριο ούρλιαχτό άκούστηκε ξαφνικά μέσα στην άπόλυτη εκείνη σιωπή του δάσους. Είναι ή ώρα που και τά θηρία άκόμα, τά έντομα, τά πουλιά, όλα σιωπούν. Μιά ώρα πριν νά φέξη, περίπου ή τρίτη μετά τά μεσάνυχτα.

Δέν θάχαν όμως περάσει τριάντα δευτερόλεπτα και άπό διάφορες μεριές άκούστηκαν τουφεκιές. Τουφεκιές έκφρεβισμού πρής τά πάνω ψηλά, διότι ύπήρχε φόβος νά σκοτωθή κανείς άπό τούς ανθρώπους τής συντροφιάς των τριών τολμηρών, των όποιών τις περιπέτειες γνωρίζουμε άπό τά προηγούμενα τεύχη.

Τί συνέβαινε όμως; Πόθεν προήρχετο αυτό τó τρομερό ούρλιαχτό; 'Ο Μπάσος μ'ένα δαδί άναμένο στο ένα χέρι και μέ τó πιστόλι στο άλλο προχωροῦσε σιγά-σιγά μέσα στο άγριο σκοτάδι.

Τό δάσος σλημάτιζε μια γούβα σ' εκείνο ακριβώς τó μέρος. 'Ο Μπάσος προχωροῦσε μέ μεγάλη προφύλαξη. 'Ο ίδιος άπό νωρίς είχε στήση τρεις μεγάλες παγίδες για νά πιάση τó θηρίο εκείνο που του έκλεβε κάθε βράδυ και κάτι άπό τήν κατασκήνωσι.

Ξαφνικά ή ματιά του διέκρινε έναν μαῦρο ακαθόριστο όγκο. Πλησίασε περισσότερο τó άναμμένο δαδί και διέκρινε ότι αυτό που είχε πιάσει ή παγίδα ήταν ένας μαῦρος. Ένας τεράστιος γίγας 'όλομαυρος. Σπαρταροῦσε άκόμη. 'Η σιδερένια παγίδα του είχε σπάσει τó πόδι. 'Ο Μπάσος χαμήλωσε τó πιστόλι του κοντά στο κεφάλι του, τó άδειασε κι'έτσι τόν έγλύτωσε άπό τούς πόρους.

Τό δείγμα αυτό του μαῦρου που είχαν τήν επομένη μπροστά τους, φάνερωνε ότι θά εύρίσκοντο πολύ κοντά σέ καμιά άγρια φυλή, ή καμιά συμμορία τούς παρακολουθοῦσε για νά τούς λάνη κακό.

Η νέα εξέρμησις

Άλλά... πώς βρέθηκαν μέσα στα άγρια αυτά δάση ό Μπάσος, ό Μηχανέας και ό Λιμαδόρος;

Τούς αφήσαμε στην Τύνιδα πλούσιους, παρασημοφορημένους ήρωας.

Αφού κατέθεσαν στην Τράπεζα τής Γαλλίας όκτακόσιες χιλιάδες φράγκα χρυσά, μέ τήν έντολή νά αποσταλοῦν έπ' όνόματί των στην Έθνη-

κὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὁ Μπάσος ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν καὶ μὲ τὸ πρῶτο ἀτιμόπλοιο ποῦ περνοῦσε, μπαρκάρισαν γιὰ τὸ Τζιμπουτί. Πράγματι ἔκειτα ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες εὐρίσκοντο ξαπλωμένοι στὸ μεγάλο ξενοδοχεῖο τοῦ Ρήγα στὸ Τζιμπουτί.

Ἐκεῖ κατέστρωσαν τὰ τελικά σχέδιά τους γιὰ τὴ νέα πορεία τους στὰ ἐνδότερα τῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι δὲν θὰ ἔκαναν πολλὰ πράγματα στὴν ἀγνωστὴ γι' αὐτοὺς πόλι, ἂν δὲν παρουσιαζέτο ὡς ἀπὸ μηχανῆς Θεός, ἓνας εὐγενικὸς καὶ θαρραλέος νέος, ὁ ἀγαπητὸς ἀπὸ ὅλους στὸ Τζιμπουτί γιὰ τὴν καλωσύνη του Ρούσογλου. Αὐτοῦς λοιπὸν ἐφρόντισε νὰ τοὺς βρῇ εἴκοσι καλοὺς καὶ γεροὺς μαύρους, ὡς καὶ ὅτι ἄλλο τοὺς χρειάζονταν γιὰ τὴ νέα τους πορεία.

Ὁ ἀποχωρισμὸς ἦταν πολὺ συγκινητικὸς, ἔδωσαν ὅμως ὑπόσχεσι πῶς ἅμα ἐρχόταν ὁ Ρούσον'λου στὴν Ἀθήνα νὰ πῆγαινε ὁλωσδήποτε νὰ τοὺς εὔρισκε.

Ὁ δρόμος ποῦ πῆραν ἦταν εὐχάριστος καὶ ὄχι τόσο πολὺ κοπιαστικὸς. Ἐπὶ 45 ἡμέρες ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριὸ διέσχισαν τὴν Ἀβυσσηνίαν καὶ ἔφθασαν ἐπὶ τέλους πρὸς ἀγνωστὴ χώρα.

Εἶχαν μὴ δεξιά πρὸς τὸ Κογκὸ καὶ ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζουν τὰ ὑπερύψηλα δέντρα ἐνὸς πυκνοῦ δάσους.

Ἔνα περίεργο ἐρώτημα

Ὁ Μπάσος διέταξε τότε πρὶν προχωρήσουν περισσότερο στὸ ἀγνωστο νὰ κατασκευάσουν γιὰ νὰ ξεκουρασθοῦν καὶ νὰ κατατοπισθοῦν. διέταξε τοὺς Μαύρους νὰ κόψουν γύρω τριγύρω μιὰ σειρὰ ἀπὸ δέντρα, νὰ σχηματίσουν πλατεῖαν μὲ φράκτες, μὲ συρματοπλέγματα, γιὰ νὰ μὴ διακινδυνεύουν ἀπὸ ἄγρια θηρία. Κάθε νύχτα μιὰ συνεχὴς φωτιὰ ἔκαιγε γύρω ἀπὸ τὴν κατασκήνωσιν γιὰ νὰ κρατοῦν σὲ ἀπόστασιν τὰ θηρία.

Ὅλα ὅμως αὐτὰ εἶχαν μιὰ τρομερὴν ἐπίδρασιν στὴν ψυχὴ τοῦ Λιμαδίου ὁ ὁποῖος ἔθεσε τὸ ἐρώτημα τόσο στὸν ἑαυτὸ του ὅσο καὶ στοὺς δυὸ ἄλλους συντρόφους τῆς τύχης του.

—Βρὲ παιδιά, μορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε πῆτε ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς ἐκστρατείας ποὺ κάνομε ;

Ὁ Μηχανέας δὲν ἀπαντοῦσε, ὁ Μπάσος ὅμως θύμωνε καὶ τοῦ ἀπαντοῦσε ἄγρια.

— Ἄν τὸ ἤξερα ρε Λιμα δόρο πὼς εἶσαι ἰόσο φοβι-

ταιάγης δὲν θὰ σ' ἔπερνα μα-
ζί μου.

Ἡ φράσις «σ' ἔπερνα μα-
ζί μου» θύμωνε τὸ Λιμαδόρο,
ἀλλὰ τί μπορούσε νὰ κάνῃ ;
Ὁ Μηχανέας ὅμως πού ἔβλε-
πε τὴ γκρίνια μεταξύ Μπάσου
καὶ Λιμαδόρου, ἔμπαινε διαρ-
κῶς στὴ μέση καὶ τοῦ ἔλεγε.

— Καλὰ λέγει ὁ Μπάσος
βρὲ Λιμαδόρε, νάξερα πὼς θὰ
τσακωνόσαστε διαρκῶς οὕτ'
ἐγὼ δὲν θὰ ἐρχόμουννα μαζί
σας. Δουλειὰ εἶν' αὕτῃ ; Τώ-
ρα πού κατορθώσαμε νὰ φθά-
σουμε στὰ παρθένα δάση, μέ-
σα στοὺς κρυμμένους θησαυ-
ροὺς τῶν ἀγρίων, μέσα στὰ
διαμάντια, στὰ μπριλλάντια,
στὰ ζαφείρια, στὰ μαργαρι-
τάρια τῆς Χαλιμᾶς.

— Φτάνει, ρέ Μηχανέα, κα-
ταλαβαίνω τὸ σκοπὸ σου ἀλλὰ
καὶ σὺ ἔχεις ἄδικο, εἶπε ὁ
Μπάσος. Ἐφέρετε κι' δυό σας
γιατὶ ἦρθαμε ἐδῶ μέσα : θὰ
ἐκτελέσωμε τὸ σκοπὸ μας καὶ
θὰ γυρίσωμε στὴν πατρίδα.

Ὅλα τὰ ὑπόλοιπα χρήμα-
τά τους ὁ Μπάσος τὰ εἶχε δώ-
σει καὶ ἐφοδιάστηκε μὲ πρῶ-
της γραμμῆς ὅπλα, τροφίμα,
φάρμακα καὶ ἄλλα χρήσιμα
εἶδη πού ἦσαν ἐφοδιασμένοι.

Πρὸς τὰ ἐνδότερα

Τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ τῆς
νύχτας πού ἡ παγίδα ἔπιασε

τὸν μαῦρο, ὁ Μπάσος ἔστειλε
πέντε δικούς του μαύρους ἀ-
νιχνευτὰς νὰ βροῦν ἵχνη καὶ
πατήματα. Πράγματι κατὰ τὸ
μεσημέρι κατέφθασε ὁ ἕνας ὁ
ὁποῖος τοὺς ἐπληροφόρησε ὅ-
τι ἔχουν πέσει πάνω σ' ἕνα
χωριὸ μαύρων, οἱ ὅποιοι ὅμως
ἦσαν διαφορετικοὶ ἀπὸ ἐκεί-
νον πού ἡ παγίδα ἔπιασε τὴν
νύχτα.

Αὐτὸ εὐχαρίστησε τὸ Μπά-
σο, ὁ ὁποῖος σκέφθηκε ἀμέ-
σως κατὰ τὸ πονηρὸ.

— Μηχανέα, φώναξε, ἐτοί-
μασε γρήγορα τὰ μαγικά.

Μέσα σὲ δυὸ ὥρες ὅλοι ἦ-
σαν ἐτοιμοὶ σύμφωνα μὲ τὴς
ὁδηγίης τοῦ Μπάσου καὶ ξε-
κίνησαν γιὰ τὸ μεγάλο λα-
χεῖο ὅπως τὸ ὠνόμασε ὁ
Μπάσος.

Εἰς παράταξιν, ἔμπρὸς ἐπὶ-
γαινε ἐκεῖνος ποῦ ἀνεκάλυψε
τὸ χωριὸ τῶν μαύρων, χτυ-
ποῦσε ἕνα κονδοννάκι ρυθμι-
κά. Πίσω ἔξῃ μαύροι οἱ ὁ-
ποῖοι κρατοῦσαν πάνω σ' ἕνα
κρεββάτι ἀπὸ κλαριά τὸ πῶ-
μα τοῦ γίγαντα πού εἶχε πέ-
σει στὴν παγίδα πίσω του ἐρ-
χόντουσαν στὴ σειρὰ ὁ Λιμα-
δόρος ὁ Μπάσος στὴ μέση καὶ
ὁ Μηχανέας δεξιὰ του. Εἶχαν
φτιάσει ξυλοπόδαρα, σὰν κι'
αὐτὰ πού φτιάνομε τὴς ἀπό-
κρηες καὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο
γινέκην πανύψηλοι. Πίσω τους

ἐρχόνταν οἱ ὑπόλοιποι μαῦροι τῆς συνοδείας ὠπλισμένοι μὲ βαρεῖα ὄπλα.

Ὅταν πλησίασαν στὸ χωριό, ὁ Μπάσος διέταξε ν' ἀρχίσῃ ἡ μουσικὴ. Μουσικὴ ἦταν ἓνα φωνόγραφο μὲ μιὰ πλάκα μὲ ἡχηρὴ μουσικὴ ἀπὸ πνευστὰ ὄργανα.

Αὐτὸ ἦτανε. Ὅλο τὸ χωριὸ ξεσηκώθηκε κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ γύρω τους μὲ καλὲς διαθέσεις, χοροπηδοῦσαν, φώναζαν γελοῦσαν. Ἡ συνοδεία ἀκούμπησε τὸ πτώμα στὴ μέση τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ. Μόλις τὸ εἶδαν οἱ μαῦροι ἄρχισαν τότε ἓνα τρομερὸ πανδαιμόνιο ἀπὸ φωνές. Ἡ χαρὰ τους αὖξησηε στὸ κατακόρυφο καὶ ὅλοι ἀπὸ τὸν ἀρχηγό τους ἕως τὸν τελευταῖο ἤρθαν καὶ προσκύνησαν τοὺς τρεῖς πανύψηλους θεοὺς. Ὅπως τοὺς ἀπεκάλεσαν ἐπάνω στὰ ξυλοπόδαρά τους.

Τί εἶχε συμβῇ ; Γιατὶ αὐτὴ ἡ χαρὰ τους ; Τὸ πτώμα

τοῦ μαύθου ἀνῆκε σὲ μιὰ ἄλλη φυλὴ ἐχθρική.

Προστασία καὶ ἐκδίκησης

Οἱ μαῦροι τοῦ χωριοῦ ἐκείνου ἐλέγοντο Καφίρ, ἦσαν δὲ μιὰ ἀπὸ τίς καλύτερες φυλὲς ὅλης τῆς περιφερείας.

Ὁ Μπάσος ἀπὸ τίς πρῶτες περιποιήσεις ποὺ τοὺς ἔκαμαν κατάλαβε ὅτι ἐπέιυχε τὸ σχεδιό του.

Οἱ Καφίρ τοὺς μεταχειρίζοντο ὡς ἀνώτερά ὄντα κι' ὅταν κάποιο πρῶινὸ ὑπέστησαν ἐπίθεσι ἀπὸ τοὺς Μπαλαχούρ, μιὰ ἐχθρική τους φυλὴ καὶ ὁ Μπάσος στήνοντας τὸ πολυβόλο ὅχι μόνο τοὺς ἀπέκρουσε ἀλλὰ ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν στοὺς Καφίρ νὰ κατὰκτῇσιν καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς περιφερείας. Τότε πὰ οἱ τρεῖς λεβέντες μας ἐλάμβαναν τιμὲς καὶ δόξες ἀνώτερες βασιλέων.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

ν' ἀποστέλλωνται προσωπικῶς ἢ ταχυδρομικῶς
εἰς τὰ Γραφεῖα μας :

“ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ”

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Γερανίου 45 - ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΙΣ απομονωμένες γωνιές των σπιτιών, μέσα σε άδειανές γλαστρες ή πάνω σε διάφορα άλλα αντικείμενα που είναι σε σωρό άφιμένα στους κήπους, τυχαίνει καμμιά φορά να παρατηρήσουμε ένα μικρό κουκούλι. Πιο πέρα, μπορεί μάλιστα να υπάρχει και καμμιά άράχνη, ή όποια φυλάη τη μεταξένια αυτή μπαλλίτσα.

Τό κουκούλι, λοιπόν, αυτό άποτελεί τό προφυλαχτικό κάλυμμα που περιβάλλει τ' αυγά της άράχνης. Συνήθως όμως, όταν οι μικρές άράχνες βγαίνουν από τ' αυγά τους, ή μητέρα τους δεν υπάρχει πιά. Έχει φαγωθή από κανένα περαστικό πουλι ή άλλον έχθρο και τουτό, διότι την έποχή εκείνη δεν έχει άπλωμένο τον ιστό της.

Όταν μιá μυίγα πιαστή άπ' τον ιστό της άράχνης ή κολλητική αυτή ούσία την κρατά γερά. Στην θέσι αυτήν την πλησιάζει ή άράχνη και την βαλσαμώνει τυλίγοντας τό σώμα της με ιστούς κι' έκχύνοντας πάνω της ένα δηλητηριώδες ύγρό, που την ναρκώνει δίχως να την σκοτώνει.

ΑΡΑΧΝΕΣ ... ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΙ !

"Αν ή άράχνη δεν είναι πεινασμένη, άποθηκεί τότε την αίχμάλωτη στ'... όψοφυλάκιό της. Έτσι αν τύχη και δεν πιάσει άλλες μυίγες έχει απόθεμα.

"Αν όμως ή άράχνη είναι πεινασμένη και θέλει να γευματίσει ευθύς μετά τη σύλληψη της λείας της, τότε ρουφά τους θρεπτικούς χυμούς από τό σώμα του έντόμου. μεταβάλλοντας σε λίγο τό έντομο σ' ένα νεκρό σκελετό.

Ή άράχνη μπορεί να μείνη νηστική μεγάλο διάστημα, διότι τό επάνω μέρος του σώματός της, είναι ένα είδος άποθήκης τροφίμων και όταν καλοφάη μιá φορά μπορεί να ζήσει μιá μεγάλη περίοδο δίχως να φάη.

Ή άράχνη του κήπου είναι ένα μεγάλο και ώραίο πλάσμα. "Αν την προσέξουμε καλά, θά δοθμε άνάμεσα στη ράχη της διάφορα μικρά διαμερισματάκια μέσ' στα όποια είναι άποθηκευμένοι οι χυμοί των θυμάτων της.

ΕΝΤΟΜΑ == ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Όταν ένας ξερυθρόδερμος τού Ἀμαζωνίου πρόκειται νά παντρευθῇ, πρέπει νά σκεφθῇ ἀμέσως τί εἶδους κοσμήματα θά προσφέρει στή σύζυγό του τὴν ἡμέρα τῶν γάμων τους.

Ἀρκοῦν μερικὰ . . . ἔντομα πού οἱ ἰθαγενεῖς γνωρίζουν τὴν τέχνη νά τὰ κατεργάζωνται καὶ νά τὰ μειατρέπουν σὲ ὠραιότατα στολίδια πού θά τὰ ζήλευε ἀσφαλῶς κάθε κοσμικὴ κυρία.

Ὑπάρχουν ὠρισμένα μόνον ἔντομα πού εἶναι κατάλληλα γι' αὐτὴ τὴν κατεργασία, καὶ συγκεκρυμένως οἱ «μεταλλικοί» λεγόμενοι σκαραβαῖοι, πού ἀποτελοῦν στήν βραζιλιανή ζοῦγκλα μιὰ πολυπληθῆ οἰκογένεια μὲ ἄπειρες διακλαδώσεις.

Τὸ μέγεθος τῶν σκαραβαίων αὐτῶν ποικίλει.

Ὑπάρχουν οἱ μικροὶ πού ἔχουν μῆκος μόλις μισοῦ ἑκατοστοῦ καὶ πού μοιάζουν μὲ τίς κοινὲς πασχάλιτσες, καὶ ὑπάρχουν πάλι ἄλλοι πού ἔχουν μῆκος πέντε ἑκατοστά. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ εἶναι καὶ οἱ ὠραιότεροι. Ἡ ράχι τους εἶναι ἀσημένια μὲ πράσινες

ἐναλλασσόμενες ἀνταύγιες καὶ ὅταν τοὺς βλέπει κανεὶς νά στέκονται ἀκίνητοι στὴ γῇ, ξεγελιέται καὶ σκύβει νά τοὺς μαζέψῃ νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ κανένα πολύτιμο πετράδι.

Εἶναι τόση ἡ ὁμορφιὰ τῶν ἔντόμων αὐτῶν, ὥστε κατὰ τὴν παράδοσι οἱ παλιοὶ βασιλιάδες τῶν αἰξέκων, εἶχαν ὁμοίους κεντημένους στήν πορφύρα τους. Ὑπάρχει μάλιστα καὶ ἓνας παλῆς θρύλος πού λέει ὅτι ἡ κόρη τοῦ θεοῦ Ἀκοάμα, ἔκλαψε κάποτε πικρὰ γιὰτὶ ὁ πατέρας της ἐσκότωσε τὸν ἀγαπημένο της καὶ τὰ δάκρυά της μεταμορφώθηκαν στοὺς μικροὺς αὐτοὺς σκαραβαίους καὶ σκορπίστηκαν πάνω στὴ γῇ. Ἀπὸ τότε ἀποτελοῦν τὸ ἔμβλημα τοῦ ἔρωτος μεταξὺ τῶν ἰθαγενῶν καὶ οἱ βραζιλιανὲς κοπέλλες πού βρίσκονται σὲ ὦρα γάμου πηγαίνουν στὶς ἐξοχὲς κάθε ἄνοιξι γιὰ νά πιάσουν σκαραβαίους, νά τοὺς περάσουν ἀπὸ μιὰ κλωστή καὶ νά τοὺς φορέσουν σὲ βραχιόλι. Ἔτσι πιστεύουν ὅτι ἐπιταχύνουν τὸ γάμό τους. Ἀλλὰ τὰ βραχιόλια αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμιὰ σχέση μὲ τὰ κοσμήματα τῶν ξερυθροδέρμων. Ἐκεῖνοι μεταχειρίζονται βαλσαμωμένους σκαραβαίους.

Ο ΤΑΡΖΑΝ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

Ο ΤΑΡΖΑΝ δέν ήταν κακός. ό Ταρζάν δέν ήταν έκδικητικός. "Αν ήθελε νά κάνη κακό είχε στή διάθεσί του όλα τά θηρία τής Ζούγκλας πού τόν άκουγαν και τόν άγαπούσαν. Καί όμως, πόσες φορές δέν κινδύνευσε νά σκοτωθῇ και από λευκοὺς και από μαύρους. Έν τούτοις δέν έχρησιμοποίησε ποτέ του τά θηρία γιά νά σωθῇ.

Ή Ζούγκλα όμως είχε μεγάλους κινδύνους. Καί ό μεγαλύτερος κίνδυνος δέν ἦσαν οὔτε οί άγριοι άνθρωποφάγοι, οὔτε τά θηρία.

Ήσαν οί Λευκοί ! Οί Λευκοί ἦσαν πιδ ἄγρια θηρία και από αυτά άκόμα τά θηρία.

Κι' όπως είδαμε (*) ένας κακοποιός, ένας δραπέτης τών κατέργων πού είχε καταφύγει και κρυβόταν στό Βασίλειο του Ταρζάν προσπαθοῦσε μέ κάθε τρόπο νά έξοντώσῃ τόν Ταρζάν γιά νά γίνῃ αὐτός κύριος τής Ζούγκλας και τών θησαυρών της. Καί γιά νά πετύχῃ αὐτό παρίστανε τόν Ταρζάν κι' έκανε κακουργήματα διαδίδοντας διό ό Ταρζάν τά κάνῃ γιά νά τόν δυσφημίση και τοῦ έλαττώσῃ τήν άγάπη πού τοῦ είχαν οί άγριοι.

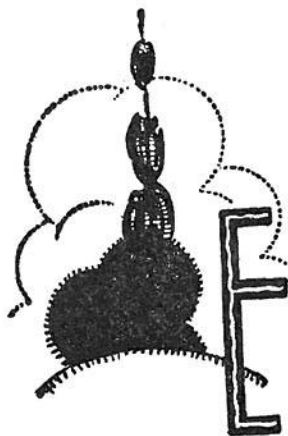
"Όσα κι' άν έκονε όμως δέν τό κατώρθωνε, γιατί ό Ταρζάν ἦταν γενναίος, ό Ταρζάν ἦταν καλός και δίκαιος και δέν έξεδικείτο τούς μαύρους γιατί καταλάβαινε διό ἦσαν θύματα μηχανορραφίας.

Δέν μπορούσε όμως νάφήση και τήν κατάσταση. Ήτοι. Ήπρεπε νά βρῇ αὐτόν τόν κακοποιό ό Ταρζάν και νά τόν πα-

(*) Ζητείστε τά προηγούμενα τεύχη : «Ο ΤΑΡΖΑΝ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΡΙΩΝ» και «Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ» στή Γραφεία μας Γερανίου 45.

ραδῶση στὸν φίλο του τὸν Μπακλῶρη, νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῆ Ζουγκλα, μὲ κανένα καίκι του.

Ἔτσι δλῆ του ἡ προσπάθεια τῶρα ἦταν πῶς νὰ ἀνακαλύψῃ ποῦ κρυβόταν αὐτὸς ὁ κσκοποῖός,

ΝΑ ΠΡΩ·Ι·ΝΟ ἐνῶ ἡ θάλασσα ἦταν γαλήνια καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ παραθαλάσσιου χωριοῦ Λουάνγκο (*) εἶχαν βγεῖ μὲ τίς πιρόγκες τοὺς νὰ ψαρέψουν κανένα ψάρι νὰ φᾶνε, παρετήρησαν σὲ ἀπόστασι μερικῶν μιλλιῶν ἓνα μικρὸ πλοῖο νὰ κατευθύνεται μὲ φουσκωμένα τὰ πανιά πρὸς τὸ μέρος τοὺς.

Σπάνια ἐβλεπαν πλοῖα γιατί οἱ μαῦροι δὲν ἐπιχειροῦσαν ποτὲ θαλάσσια ταξίδια. Ἐπομένως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι κανένας λευκός.

Καὶ δὲν εἶχαν ἄδικο ὅταν τὸ μικρὸ πλοῖο ἐπλησίασε, τὸ κύκλωσαν μὲ τίς πιρόγκες καὶ διέκριναν μέσα σ' αὐτὸ ἕναν λευκὸ ποῦ φοροῦσε μιὰ κάσκα. Ἦταν μόνος. Ὁ λευκὸς τοὺς χαιρέτησε μὲ τὸ χέρι κ' ἐκεῖνοι τοῦ ἀπάντησαν

στὴ γλῶσσα τοὺς. Σὲ λίγο τὸ πλοιᾶριο τοῦ λευκοῦ προσήγγισε στὴν ἀκτὴ καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Λουάνγκο, οἱ ὁποῖοι δὲν ἦσαν κακοὶ τὸν ὠδήγησαν σὲ μιὰ καλύβα ὅπου κατοικοῦσε ὁ Ἀρχηγός τοὺς. Μὲ νοήματα καὶ μὲ χειρονομίες ὁ Λευκὸς ἔδωσε στὸ Μαῦρο Ἀρχηγὸ νὰ καταλάβῃ ὅτι εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ φαγητὸ καὶ ἀπὸ ἀνάπαυσι. Ὁ Ἀρχηγός τοὺς τὸν φιλοξένησε στὴν καλύβα του καὶ οἱ γυναῖκες τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἔφεραν διάφορα φροῦτα, ψάρια ψημμένα σὲ ἀνθρακιά καὶ αὐγὰ ἀπὸ ἀχινοὺς τὰ ὁποῖα εἶχαν φτιάσει σὰν πητίτσες καὶ τίς εἶχαν ψήσει. Ὁ Λευκὸς ἔμεινε εὐχαριστημένος καὶ τοὺς χάρησε κἄτι ψεύτικα βραχιόλια ποῦ γυαλίζανε χρυσαφιά.

(*) Τὸ Λουάνγκο βρίσκεται κοντὰ στὶς ἐκβίλεις τοῦ ποταμοῦ Νιάρι πρὸς τὸν Ἀτλαντικὸ Ὠκεανό.

ΕΝΤΕ ΗΜΕΡΕΣ κάθησε κοντά τους
ὁ Λευκός καὶ ἀναπαύθηκε. Οἱ μαῦροι
δὲν ἤξεραν τί νὰ τοῦ κάνουν γιὰ νὰ
τὸν εὐχαριστήσουν ἀλλὰ, κι' αὐτὸς
φάγηκε εὐγενικὸς μαζὺ τους καὶ τοὺς
πρόσφερεν διαρκῶς διάφορα μικρο-
πραγματάκια ποὺ εἶχε μέσα σὲ ἓνα
κιβώτιο : δαχτυλίδια, σκουλαρίκια, πε-
ριλαίμια, βραχιόλια κλπ. Τὴν ἕκτη ἡ-
μέρα ἀφοῦ τὸν βοήθησαν οἱ Μαῦροι
τοῦ Λουάνγκο νὰ τραβήξῃ τὸ μικρὸ

τοῦ πλοῖο, ἓνα ὠραῖο καϊκᾶκι, σ' ἓνα ἀπάνεμο μέρος, καὶ
ἀφοῦ παρέδωσε στὴν Ἀρχηγὸ τοῦ χωριοῦ νὰ τοῦ φυλάξῃ διά-
φορες βαλίτσες καὶ κιβώτια ζώστηκε τρεῖς φυσιγγιοθήκες κα-
τὸ πιστόλι του, πῆρε καὶ τὸ ὄπλο του στὸ χέρι καὶ ἀποχαι-
ρήτησε τὸν Ἀρχηγὸ καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Χωριοῦ.

Ποῦ πήγαινε ; Πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Χώρας ἀκολου-
θώντας τὴν ὁχθὴ τοῦ ποταμοῦ Νιάρι. Ὅπως θὰ ξέρετε ὁ
ποταμὸς Νιάρι ἀρχίζει ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴ Ζοῦγκλα καὶ κἄτι
βουνὰ ποὺ περικυρρίζουν τὸ βασίλειο τοῦ Ταρζάν. Ἐπο-
μένως ὁ Λευκὸς αὐτὸς τραβοῦσε χωρὶς νὰ τὸ ξέρῃ πρὸς τὸ
Βασίλειο τοῦ Ταρζάν.

Μόνος χωρὶς συνοδὸ προχωροῦσε καὶ κάθε τόσο στεκό-
ταν νὰ ξεκουρασθῇ καὶ νὰ γράψῃ ὀρισμένες σημειώσεις σ' ἓνα
βιβλιαράκι ἢ νὰ συμβουλευτῇ ἓναν πρόχειρο χάρτη ποὺ ἦταν
σχεδιασμένος μὲ μελάνι.

Ὅσο προχωροῦσε τόσο καὶ πύκνωνε ἡ Ζοῦγκλα γύρω
του, καὶ τὸ ἔδαφος διαρκῶς γινόταν πιὸ ὕψηλὸ καὶ ἀνώμα-
λο. Στὸ ποτάμι ὑπῆρχαν κροκόδειλοι καὶ στὴν ξηρὰ ἄρχι-
σαν ν' ἀκούγονται οἱ μυκηθμοὶ τῶν λιονταριῶν τῆς Ζοῦγκλας.

Δυὸ μαῦροι ποὺ ἦταν ξαπλωμένοι κάτω ἀπὸ ἓνα τερά-
στιο δέντρο μπαμπού, μόλις τὸν εἶδαν μὲ τὸ τουφέκι του
φοβήθηκαν καὶ ἄρχισαν νὰ τρέχουν.

Ἦταν δύο ἄγριοι ἀπὸ τὸ χωριὸ Νγκόμπι.

—Βαστὰ στὰ χέρια του κεραυνὸ ! Εἶπε ὁ ἓνας στὸν
ἄλλον.

Ἔτσι ἀποκαλοῦν οἱ μαῦροι τὰ ὄπλα ποὺ κάνουν κρότο.

Ὁ λευκὸς χαμογέλασε μὲ τὸ φόβο τους καὶ ξάπλωσε
στὴ σκιά τοῦ δέντρο ὅπου ἦταν ξαπλωμένοι ἐκεῖνοι πρὸ
ὀλίγου.

ΣΩΣ νά μὴν ἔπρεπε νά κρατᾷ δπλο. Τί θά ἔκανε ὁμῶς ἂν παρουσιαζόταν μ' ἱεροστά του κανένα θηρίο ; Θά ἔπρεπε ν' ἀμυνθῇ. Καὶ μουρμούρισε :

— "Ἄν βρῶ ἄλλους μαύρους θά τοὺς δειξω τίς καλές μου διαθέσεις καὶ θά τοὺς προσφέρω διάφορα ψευτοκοσμήματα ποὺ ἔχω στήν τσέπη μου.

Ποιὸς ὁμῶς ἦταν ὁ σκοπὸς αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ γιατί εἶχε ἔλθει στή Ζουγκλα ;

Ἦταν ἓνας ἐπιστήμων καὶ ἔγραφε ἓνα βιβλίο γιὰ τοὺς πιθήκους. Τὸν ἐνδιέφερε λοιπὸν νά μελετήσῃ ὅλα τὰ εἶδη τῶν μαϊμούδων, γορίλλων, οὐραγκοτάγκων καὶ ἄλλων πιθηκοειδῶν ζῶων ποὺ ζοῦσαν στήν Ἀφρική. Ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Ἀκρωτήριο τῆς Καλῆς Ἑλπίδος τὸ νοτιώτατον σημεῖον τῆς Ἀφρικῆς, μὲ τὸ καϊκί του, καὶ ἀγκυροβολοῦσε σὲ διάφορα σημεία. Τώρα εἶχε ἔλθει στὸ Λουάνγκο γιὰ νά μπῇ ἀπὸ ἐκεῖ στή Ζουγκλα τοῦ Κόγκο.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦταν Ἀγγλος, ὠνομάζετο Μάκυ Φόστερ καὶ δὲν εἶχε ἰδέα περὶ Ταρζάν καὶ λοιπῶν γεγονότων τῆς Ζουγκλας.

Ἀμέριμνος μὲ τὴν ἀγαθότητα τῆς ψυχῆς προχωροῦσε νά βρῇ μαϊμούδες καὶ γορίλλες νά μελετήσῃ τὴ ζωὴ τους.

ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΥΡΟΙ ὁμῶς ποὺ εἶδαν τὸν Μίστερ Μάκυ Φόστερ ἦταν φίλοι τοῦ Ταρζάν. Καὶ νόμισαν ὅτι ὁ λευκὸς αὐτὸς ἦταν ἐκεῖνος ὁ ἄθλιος ποὺ μετεμορφώνετο σὲ Ταρζάν καὶ ἔκανε ἓνα σωρὸ καταστροφές. Τὸν πέρασαν, λοιπὸν, γιὰ τὸν Ἀρένο (*), τὸν κακοποιό, καὶ πρώτη τους δουλειὰ ἦταν νά τρέξουν νά εἰδοποιήσουν τὸν Ταρζάν, ὅτι ὁ κακὸς ἄνθρωπος ἔρχεται πρὸς τὴ Ζουγκλα.

Γιὰ νά πᾶνε ὁμῶς ὡς τὴν καλύβα τοῦ Ταρζάν, ἔπρεπε νά περάσουν ἓνα παραπόταμο ποὺ ἦταν γεμάτος ἀπὸ κροκοδείλους. Ἦταν πολὺ τολμηρὸ αὐτό. Ἀλλὰ ἔπρεπε νά

(*) Ὁ Ἀρένο εἶναι ὁ τυχοδιώκτης ἐκεῖνος, ποὺ ἐπιζητοῦσε τὴν καταστροφὴ τοῦ Ταρζάν.

πέρασούν. "Εβγαλαν τὰ μαχαίρια τοὺς ἀπὸ τῆς θήκης κι' ἔπεσαν στὸ νερό. "Αρχισαν νὰ κολυμποῦν γιὰ νὰ φθάσουν στὴν ἀντικρυνὴ ὄχθη. Ξαφνικὰ εἶδαν τὸ κεφάλι ἐνὸς τεραστίου κροκοδείλου νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ νερό καὶ ν' ἀνοίγῃ λαίμαργα τὸ μεγάλο στόμα του.

Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο μαῦρους ἔκανε τότε βουτιά μέσα στὰ νερό κι' ἦρθε κάτω ἀπὸ τὴν κοιλιά τοῦ θηρίου. Μὲ μιὰ ἐπιδέξια κίνησι τοῦ ἀνοίξε τὴν κοιλιά μὲ τὸν μαχαίρι καὶ τὸν ἔκανε νὰ σπαρταρίσῃ.

Δυστυχῶς ὁ κροκόδειλος αὐτὸς δὲν ἦταν μόνος. Πίσω του παρουσιάστηκαν ἄλλα δύο κεφάλια. Οἱ μαῦροι ἔκαναν βουτιά καὶ ἐπετέθησαν. Ὁ κροκόδειλος δὲν χτυπιέται ἀπὸ πάνω γιατί τὸ δέρμα του εἶναι σκληρό. Σκοτώνεται ἀπὸ κάτω γιατί ἐκεῖ εἶναι τὸ πιὸ μαλακὸ μέρος τοῦ σώματός του.

Τοὺς ξεμπερδέψαν κι' αὐτοὺς καὶ κολυμποῦσαν τώρα ὁλοταχῶς πρὸς τὴν ὄχθη. Ἐκεῖ ὅμως κοντὰ βρισκόταν ἕνας ὁ ὁποῖος ἀκουμποῦσε τὴν κοιλιά του στὴν ἄμμο τῆς ὄχθης. Αὐτὸν πῶς νὰ τὸν ξεμπερδέψουν; Μόνον ἕνα μέσον ὑπῆρχε. Καὶ ὁ ἕνας μαῦρος δὲν ἐδίστασε. Καθὼς βαστοῦσε τὸ μαχαίρι στὴ μέση τῷ ὄχθῃ ὄρθιό στ' ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ κροκοδείλου. Ὁ κροκόδειλος

πῆγε νὰ κλείσῃ τὸ στόμα του καὶ καρφώθηκε. Χτυπιόταν καὶ σπαρταροῦσε μὰ τὸ στόμα δὲν ἔκλεινε. Τὸ ὄρθιό μαχαίρι εἶχε καρφωθεῖ στὸν οὐρανίσκο του καὶ τοῦ εἶχε ἀφήσει τὸ στόμα ἀνοιχτό. Μ' ἕνα πῆδημα οἱ δύο μαῦροι βρέθηκαν στὴ στεριά καὶ ἄρχισαν τώρα νὰ τρέχουν πρὸς τὴ Ζοῦγκλα νὰ βροῦν τὸν Ταρζάν.

Προσοχή!

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ «ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ»

Παρακαλοῦνται οἱ «ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ» ὅπως ἐπιβλέπουν τὰ περίπτερα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει τὸ περιοδικό σας «ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ», τηλεφωνᾶτε ἀμέσως σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς δύο κάτωθι ἀριθμοὺς 54.582 ἢ 52.361 καὶ εἰδοποιήστε τους ὅτι τὸ τάδε περίπτερο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τάδε καὶ ἐναντι τοῦ ἀριθμοῦ τάδε, δὲν ἔχει φύλλα, ἢ δὲν τοὺς πῆγαν καὶ νὰ στείλουν ἀμέσως.

Ὁ Ταρζάν

ΤΑΡΖΑΝ έπειτα από τὸ πάθημα ποὺ εἶχε συμβῇ στὴ γυναῖκα του τὴ Τζέιν(*) σκέφτηκε νὰ ὀργανώσει τὴν ἄμυνα τῆς Ζούγκλας καὶ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ βασιλεῖό του ἀπὸ τὰ κακοποιά στοιχεῖα.

Πρὸς τὸ σκοπὸ, λοιπόν, αὐτὸν ἔγραψε ἕνα γράμμα στὸ Ντουν-μπού-μπού-Ντουν καὶ τὸν παρακαλοῦσε νὰ ἔλθῃ μὲ τοὺς γορίλλες του νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ γίνῃ μιὰ ἀναίμακτη ἔκκαθάρσις τῆς Ζούγκλας.

Ἔδωσε, λοιπόν, τὸ γράμμα στὸ λαιμὸ τῆς Τσίτας καὶ τῆς ψιθύρισε ὅτ' αὐτί, ποὺ ἔπρεπε νὰ πάῃ. Ἡ Τσίτα μόλις ἄκουσε ὅτι θὰ πῆγαινε στὴν Πολιτεία τῶν Γοριλλῶν ἄρχισε νὰ πηδᾷ ἀπὸ τὴ χορὰ τῆς. Ἦξερε ὅτι ἐκεῖ θὰ συναντοῦσε τὸ φίλο της τὸ Μόκο καὶ θὰ περνοῦσέ καλὰ ὅσες μέρες θὰ ἔμενε ἐκεῖ.

Ἔτσι ἡ Τσίτα ἔφυγε χαρούμενὴ πηδώντας ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδί.

Φαίνεται, ὅμως, πὼς στὸ δρόμο ποὺ πῆγαινε σκέφτηκε πὼς θάπρεπε νὰ πάῃ καὶ κανένα δῶρο στὸ φίλο τῆς Μόκο καὶ λοξοδρόμησε. Θὰ πῆγαινε νὰ κόψῃ ἕνα καρπὸ, τὸ «Τάγι», ἕνα σπάνιο φρούτο γιὰ τὸ ὁποῖο ξετρελλαίνονται οἱ γορίλλαι. Τὸ δέντρο ὅμως αὐτὸ ὑπῆρχε στὴν πηγὴ τοῦ ποταμοῦ Νιάρι πάνω σὲ κάτι βράχια. Ἀμέριμνη, λοιπόν, καθὼς ἀνέβαινε τὰ βράχια, βρέθηκε ξαφνικὰ μπρὸς σ' ἕνα ἀδιέξοδο. Ἐνὰ πολὺ λεπτὸ δίχτυ ἦταν ἀπλωμένο καὶ ἡ Τσίτα δὲν τὸ εἶχε διακρίνει. Τὸ κατάλαβε ἀργὰ πὼς εἶχε αἰχμαλωτισθεῖ καὶ φώναζε. Στις φωνές της ὅμως ξύπνησε ὁ Μάκυ Φόστερ, ὁ ἐξερευνητῆς, ὁ ὁποῖος χάρηκε πολὺ ποὺ στὸ δίχτυ ποὺ εἶχε ἀπλωμένο γιὰ προφυλακτικὸ παραπέτασμα ἐναντίον τῶν θηρίων εἶχε πιαστεῖ μιὰ γορίλλα. Πλησίασε κοντὰ τῆς ἀπλώσε τὸ χέρι του νὰ τὴν χαϊδέψῃ ἐκείνη ὅμως ἔκανε σὰν τρελλή.

—Κικικικί! Κίκι! Κικικικί!

(*) Ζητήσατε τὸ προηγούμενο τεῦχος «**Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ**» ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, Γερανίου 45.

Ήταν ή φωνή κινδύνου ποῦβγαζε μὰ δὲν τὴν ἄκουγε κανεῖς. Ξαφνικὰ ὅμως σταμάτησε τὴ φασαρία γιατί ἀκούσε τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν νὰ τῆς μιλά μὲ ἥρεμα λόγια, ἀπαλὰ, χαϊδευτικά. Ἡ ὀμιλία του, οἱ λέξεις ποῦ ἀκούγε ἦταν σὰν κι' αὐτὲς ποῦ τῆς μιλοῦσε ἡ Τζέιν καὶ ὁ Ταρζάν. Τὸν κύτταξε, λοιπὸν, καὶ σὰν ἐξυπνο ζῶον ποῦ ἦταν σκέφτηκε νὰ κάνῃ τὴν ἥρεμῃ γιὰ νὰ τὴ βγάλῃ ἀπὸ τὸ δίχτυ.

Ὁ Μάκυ Φόστερ τὴν ἐβγαλε καὶ ἄρχισε νὰ τὴν χαϊδεύῃ. Ἐκεῖ στὸ λαιμὸ τῆς διέκρινε ἕνο γράμμα δεμένο. Τὸ πῆρε παράτησε τὴν Τσίτα καὶ ἄρχισε νὰ διαβάξῃ,

Ἔμεινε καταπληκτος! Ὑπῆρχαν συμπατριῶται του στὴ Ζοῦγκλα; Γιατί τὸ γράμμα αὐτὸ ἦταν γραμμένο ἀγγλικά. Χάρηκε τότε πολὺ καὶ γύρισε νὰ δῇ τὴν Τσίτα.

Ἡ Τσίτα ὅμως εἶχε ἐπωφεληθῇ καὶ τῷ σκάσει, ἔτρεχε πρῶτα νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ταρζάν, ὅτι ὑπῆρχε κάποιος κίνδυνος κ' ἔπειτα νὰ τρέξῃ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ντοῦν-μποῦ -μποῦ-ντοῦν, ὅπως τῆς εἶχε ἀναθέσει ὁ Ταρζάν.

ἮΝ ἸΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ποῦ ἐφθανε ἡ Τσίτα ἐφθάναν καὶ οἱ δύο μαῦροι.

—Ἐνας Λευκὸς βαστᾷ κεραυνὸ καὶ ἔρχεται πρὸς τὰ ἐδῶ! εἶπαν οἱ μαῦροι.

—Κικικί! Κίκι, κικικί! Φώναζε καὶ τοῖριζε ἡ Τσίτα.

Ὁ Ταρζάν ἀνησούχησε. Μπῆκε στὴν καλύβα του, παρακάλεσε τὴν Τζέιν νὰ μὴ βγῇ ἔξω, μόνον ἂν τῆς κάνουν ἐπίθεσι νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ πιστόλια τους. Εἶπε

καὶ στοὺς μαῦρους νὰ καθίσουν μὲ τὴ γυναῖκα του νὰ τὴν ὑπερασπίσουν ἂν ἦταν ὀνύγκη.

Κι' ἄρπαξε τὴν Τσίτα στὴν ἀγκαλιά του κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποῦ τὸ ἔδινε ἡ Τσίτα

Ὁ Ταρζάν ὅμως δὲν τὸν βρῆκε τὸν Λευκὸ πάνω στὰ βράχια. Νόμιζε πῶς ὁ Λευκὸς αὐτὸς ἦταν ὁ κακοποιὸς ποῦ μεταμορφωνόταν σὲ Ταρζάν. Καὶ πῆγαινε νὰ τὸν ἐξουδετερώσῃ. Δὲν τὸν βρῆκε ὅμως καὶ τότε τὸν κατάλαβε φόβος. Μήπως ἦταν τέχνασμά του νὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν καλύβα καὶ νὰ ἀπαγάγῃ τὴν Τζέιν;

—Τρέξε, Τσίτα, τρέξε νὰ μοῦ φέρῃς τὸν Ντοῦν μὲ τοὺς Γορίλλες νὰ περικυκλώσουμε τὸ δάσος.

Κι' ἡ Τσίτα πήδησε χάμω κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς βορρᾶν νὰ καλέσῃ τὸν Ντοῦν—μποῦ—μποῦ—ντοῦν.

Τότε ο Ταρζάν και η Τζέιν έπιασαν τη λέαινα και με λόγια ήσυχαστικά την απέμάκρυναν λίγο από τον Φόστερ.

Ο ΜΑΚΥ ΦΟΣΤΕΡ όμως δεν είχε ιδέα, όπως είπαμε, για το τί συνέβαινε στη Ζούγκλα.

Όταν διάβασε το γράμμα χάρηκε πολύ και τρά-
ζηξε κι' αυτός δεξιότερα με την έλπίδα να συναντήσει
τους συμπατριώτες του.

Δεν είχε κάνει όμως εκατό βήματα όταν είδε να έρχεται από την αντίθετη πλευρά ένας άλλος Λευκός. Νόμισε ότι επρόκειτο για κείνον που του έστελνε το γράμμα.

“Ανοιξε, λοιπόν, τα χέρια του και τόν φώναξε. Αυτός όμως όπως θα καταλάβετε ήταν ο κακοποιός Άρένο, ο οποίος όταν είδε τον Μάκυ Φόστερ, χάρηκε κι' αυτός γιατί σκέφθηκε ότι θα άποκτοῦσε επί τέλους έναν σύντροφο στη μοναξιά του και έναν βοηθό για να έξοντώσει τον Ταρζάν.

Χαιρετίστηκαν, λοιπόν, με έγκαρδιότητα και κάθισαν στη ρίζα ενός δέντρου να τὰ ποῦν.

—Έχετε καιρό, έδω ; έρώτησε ό 'Αρένο.

—Όχι. μιὰ βδομάδα ἤρθα νὰ μελετήσω τὴ ζωὴ τῶν πιθίκων.

—Προσέχετε, τοῦ εἶπε ό 'Αρένο, γιατί ὑπάρχει στή Ζοῦγκλα ἕνας ἀνθρωπογορίλλας, ό όποῖς σκοτώνει. Ἄμα τόν διῆτε βαρέστε τον ἀλύπητα. Αὐτόν γυρεύω κ' ἐγώ.

»Εἶναι ὕπουλος, δέν πρέπει νὰ τόν ἀφήσετε νὰ σᾶς πλησιάσῃ, γιατί τότε εἶναι δύσκολο νὰ τὰ βγάλετε πέρα μαζύ του. Εἶναι ἱκανός νὰ σᾶς ξεγελάσῃ, νὰ σᾶς πείσῃ ὅτι εἶναι ἀκίνδυνος. Νὰ σᾶς ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνη κ' ἔπειτα νὰ σᾶς σκοτώσῃ σέ μιὰ στιγμή πού δέν προσέχετε.

—Ὡστε εἶναι ἐπικίνδυνος ; Καί πῶς θά τόν γνωρίσω ;

—Εἶναι ἕνας γυμνός ἀνθρώπος, γεννημένος στή Ζοῦγκλα. Εἶναι μᾶλλον λευκός καί ὀνομάζεται Ταρζάν. Πυροβολεῖστε τον ἀμέσως.

—Καλά πού μοῦ τό εἶνατε.

Ἄφοῦ μίλησαν ἀκόμα λίγη ὥρα ό 'Αρένο, πού εἶχε κάνει πιά τὴ δουλειά του καί εἶχε ἀγριέψει τόν Φόστερ, εἶπε :

— Καί τώρα ἐγώ πηγαίνω, γιατί μέ περιμένουν σ' ἕνα χωριό Μαύρων. Θά συναντηθοῦμε καί πάλι. Κι' ὅπως σᾶς εἶπα. Σκοτώστε τον εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος αὐτός ό Ταρζάν.

Κι' ό κακοποιός 'Αρένο τράβηξε κατὰ τὸ νότο ἐνῶ ό Μάκυ Φόστερ πήγαινε τώρα ἀκριβῶς πρὸς τὸ μέρος πού ἦταν ἡ καλύβα τοῦ Ταρζάν.

Ὁ κακοποιός 'Αρένο ό όποῖς προσπαθοῦσε νὰ ἐξωλοθρεύσῃ τόν Ταρζάν.

ΞΑΚΟΣΙΑ μέτρα περίπου θά ἀπῆχε ὁ Φόστερ ἀπὸ τὴν καλύβα τοῦ Ταρζάν καὶ πήγαινε μὲ μεγάλη προφύλαξι μὲ τὸ τουφέκι ἐτοιμοὺς νὰ πυροβολήσῃ.

Γύρω του πηδοῦσαν ἀπὸ κλαρί σὲ κλαρί οἱ μαϊμοῦδες καὶ μὲ τὶς λεπτὲς κραυγὰς τους

—Τσι-τσι-τσι ! τὸν ἔκαναν νὰ σταματᾷ καὶ νὰ παρατηρῇ τὶς κινήσεις τους.

Σὲ μιὰ στιγμή ὅμως εἶχε τόσο πολὺ ἐνθουσιασθῇ π.ὺ εἶχε ξεχάσει τὸν κίνδυνον ποὺ τοῦ ἀνάφερε ὁ κακοποιὸς Ἀρένο καὶ ἄρχισε νὰ παίζῃ μὲ τὶς μαϊμοῦδες. Δύο γορίλλες εἶχαν πλησιάσει κι' αὐτοί.

Γι' αὐτὸ εἶχεν ἔλθῃ σ' αὐτὴ τῇ

Ζοῦγκλα ὁ Φόστερ καὶ ἦταν τώρα κατενθουσιασμένος.

Ξαφνικὰ εἶδε τὶς μαϊμοῦδες νὰ ταράζονται καὶ νὰ πηδοῦν ἀπὸ κλαρί σὲ κλαρί καὶ νὰ ἐξαφανίζονται. Τί συνέβαινε ;

Δὲν ἄργησε νὰ τὸ ἀντηληφθῇ.

Ὁ μυκηθμὸς ἐνὸς λιονταριοῦ ἀκούστηκε καὶ τὰ μικρὰ ζῶα εἶχαν σπεύσῃ νὰ ἐξαφανισθοῦν.

Κινδύνευε ; Σκέφθηκε ὁ Φόστερ. "Ὁχι, ἐφ' ὅσον κρατοῦσε τὸ ὅπλον του καὶ ἦταν ἕνας τόσο καλὸς σκοπευτής. Ἐριξε τὴ ματιὰ του ἀριστερά, δεξιὰ δὲν εἶδε τίποτα.

"Ίσως νὰ ἦταν κανένα λιοντάρι ποὺ τώρα νὰ εἶχε ἀπομακρυνθῇ. Καὶ συνέχισε τὸ δρόμον του πρὸς βορρᾶν, δηλαδὴ πρὸς τὴν κατεύθυνσι τῆς καλύβας τοῦ Ταρζάν.

Τὰ θηρία τοῦ Ταρζάν, τόσο ὁ φίλος του ὁ ἐλέφας Ταντάρ, ὅσο καὶ ὁ λέων Νούμα εἶχαν μυριστεῖ κι' αὐτὰ κάποιο τρομερὸ κίνδυνον ποὺ διέτρεχε ὁ Ταρζάν σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα καὶ ἦσαν προσεχτικοί.

Γι' αὐτὸ ὁ Λέων Νούμα μόλις μυρίστηκε ὅτι κάποιος ξένος πλησίαζε πρὸς τὸ Βασίλειον τοῦ Ταρζάν ἔβγαλε ἐκείνον τὸν μυκηθμὸ ποὺ ἄκουσε ὁ Φόστερ.

Ὁ Νούμα, λοιπόν, σὰν ξυπνὸν λιοντάρι ποὺ ἦταν ἔμπροσθέν του νὰ τρέξῃ νὰ εἰδωποιήσῃ τὸν Ταρζάν.

"Ἔστειλε, λοιπόν, τὴ λέαινα, τὴ γυναῖκα του γιὰ ἀνίχ-

νευσι μέσα στο δάσος κι' αὐτὸς τράβηξε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Ταρζάν.

Ἔτσι ἐνῶ ἡ λέαινα περπατοῦσε ἀθόρυβα κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα εἶδε ξαφνικά ἀπὸ μακριὰ τὸν Φόστερ, καὶ τὸν ἐθεώρησε ἐπικίνδυνο καὶ ἐχθρό.

Τὰ θηρία ὅμως τοῦ Ταρζάν ἀκολουθοῦσαν τὸ παράδειγμά του. Δὲν ἐσκότωναν ἐκτὸς καὶ ἂν τὰ διέταζε ὁ Ταρζάν. Γι' αὐτὸ κι' ἡ λέαινα ὅταν ἐπλησίασε τὸν Φόστερ γιὰ νὰ τοῦ ἀνακόψῃ τὸ δρόμο, μέχρ' ἵς τοῦ καταφθάσῃ ὁ Ταρζάν τὸν ὁποῖον εἶχε πᾶν νὰ εἰδοποιήσῃ ὁ Νούμα, ἔκανε ἓνα πῆδημα γιὰ νὰ τὸν φοβερῇ.

Ὁ Φόστερ ὅμως κατάλαβε τίς διαθέσεις τῆς λέαινας ὅτι δὲν ἦταν ἐπιθετικές, Κάθε ἄλλη λέαινα θὰ τὸν εἶχε ἤδη κατασπαράξῃ. Γι' αὐτὸ κι' ἐκεῖνος δὲν ἐσήκωσε τὸ τουφέκι του νὰ τὴν χτυπήσῃ.

Ὁπισθοχώρησε σιγά, σιγά κι' ἀκούμπησε σ' ἓνα δέντρο. Τότε ἡ λέαινα ἄρχισε νὰ στριφογυρίζῃ γύρω ἀπὸ τὸ δέντρο σὲ ἀπόσταση πέντε μέτρων καὶ διαρκῶς ἀνοίγε τὸ στόμα της καὶ τοῦδειχνε τὰ δόντια της.

—Παράξενο πρᾶγμα, μουρμούριζε ὁ Φόστερ. Δὲν πρέπει νὰ τὴν σκοτώσω. Κἀτι συμβαίνει μ' αὐτὸ τὸ ζῶο. Ἄς προσέχω καὶ ἄς περιμένω νὰ δῶ τί σημαίνουν ὅλα αὐτά.

στὴ Ζούγκλα

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ

ΟΣΟΙ ΔΕΝ ΠΡΟΦΤΑΣΑΝ
ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΟΥΝ
ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟ ΤΑΡΖΑΝ

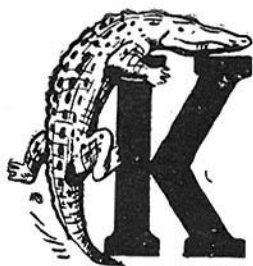
Ὅσοι δὲν ἔλαβαν ἀκόμα μέρος στοὺς διαγωνισμοὺς νὰ κερδίσουν ἓνα ραδιόφωνο **ΚΟΙΣΟΡ** ἀξίας 2.100.000 δρ.

ΜΠΟΡΟΥΝ νὰ παραγγείλουν μέσῳ τοῦ ΠΡΑΚΤΟΡΟΣ τῆς πόλεώς των ἢ νὰ προμηθευθοῦν ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας **ΓΕΡΑΝΙΟΥ 45**

Τὰ πρῶτα 8 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας :

- 1) Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Ματωμένος Θησαυρός.
- 2) Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ χρυσὸς τῆς Ἀτλαντίδος.
- 3) Ὁ Ταρζάν καὶ οἱ Πειραταὶ στὴ Ζούγκλα.
- 4) Ὁ Ταρζάν καὶ ὁ Ἐκδικητὴς τῆς Σαχάρας.
- 5) Ὁ γιὸς τοῦ Γορίλλα ἐναντίον τοῦ Ταρζάν.
- 6) Ὁ Ταρζάν αἰχμάλωτος τῶν Ἀγρίων.
- 7) Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ ἐκδικησις τοῦ Ἀγρίου.
- 8) Ὁ Ταρζάν Ἐλευθερωτὴς τῆς Ζούγκλας.

Πρὸς δρχ. 1.500 ἑκαστον

ΑΙ ΔΕΝ ΑΡΓΗΣΕ νά τὸ κατάλαβῃ
"Ὅταν ὁ Ταρζάν ἔπειτα ἀπὸ ὅλα
τὰ ἀνησυχαστικά μηνύματα ποὺ εἶ-
χε λάβει ἀπὸ τὴν Τσίτα καὶ τοὺς
δύο μαύρους ἔτρεξε νὰ βρῇ τὸν ἄν-
θρωπο ποὺ ἐνόμιζε καὶ δὲν τὸν
βρῆκε, γύρισε ἀμέσως στὴν καλύ-
βα του νὰ συναντήσῃ τὴ Τζέιν.

"Ανεμὸς ὑπουλὸς φυσοῦσε στὴν
Ζοῦγκλα καὶ δὲν ἤξερε ἀπὸ ποιά
πλευρά θὰ παρουσιαζόταν τὸ κακὸ.
Βρῆκε τὴν Τζέιν νὰ μαγειρεύῃ
ἡσυχῇ.

—Συνέβη τίποτα, Τζέιν;

—"Ὅχι, Ταρζάν. Ποῦ εἶναι ἡ Τσίτα;

—Τὴν ἔστειλα νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Νιτὸν νάρθῃ μὲ τοὺς
γορίλλες του.

—Τί νὰ τοὺς κάνῃς;

—Νὰ περικυκλώσουν τὴ Ζοῦγκλα καὶ νὰ βροῦμε ὅπως ὀδη-
ποτε αὐτὸ τὸ κακὸ λευκὸ πνεῦμα νὰ ἐλευθερώσωμε τὴ
Ζοῦγκλα ἀπὸ τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύνους.

—Φαντάζεσαι ὅτι καὶ ἡ ἀπαγωγὴ μου (*) ἔχει σχέσι μὲ
αὐτὸν τὸν κακὸ ἄνθρωπο;

—'Ὅπως ὀδηποτε. Οἱ μαύροι εἶναι ὅλοι καλοὶ, ἀρκεῖ νὰ
μὴ τοὺς ἐξαγριώσῃς μὲ κάτι ποὺ βλάπτεις τὰ συμφέροντά
τους ἢ τὴ ζωὴ τους. "Ε, λοιπόν, κάτι θάπαθαν αὐτοὶ τοῦ
χωριοῦ Λουκούγκου καὶ ἐκεῖνος ὁ καταραμένος θὰ εἶπε
στὸς μαύρους ὅτι φταῖς ἐσὺ γι' αὐτὸ παραφύλαξαν νὰ σὲ
πιάσουν γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν. Πρέπει, λοιπόν, νὰ τὸν πιάσωμε
ὅπως ὀδηποτε αὐτὸν τὸν ὑπουλὸ ἐχθρὸ καὶ νὰ ἐλευθερώσωμε
τὴ Ζοῦγκλα.

Καθὼς μιλοῦσε ὁμῶς, ἄκουσε τὸ μυκηθμὸ τοῦ λέοντος
Νούμα καὶ βγῆκε νὰ δῇ τί τρέχει, εἶδε τὸ ἀγαπημένο του
λιοντάρι νὰ τρέχῃ κουνώντας τὴν ἰσχυρὴ οὐρά του.

—Τί συμβαίνει, Νούμα;

Τὸ λιοντάρι γύρισε δυὸ φορές τὸ κεφάλι του πρὸς τὴν
κατεύθυνσιν ὅπου βρισκόταν ἡ λέαινα καὶ φύλαγε τὸν Φόστερ.

Ὁ Ταρζάν τότε κατάλαβε ὅτι ἡ λέαινα κάπου εἶχε
στριμώξει τὸν κακοποιὸ καὶ ὁ Νούμα εἶχε ἔρθει νὰ τὸν εἰ-
δοποιήσῃ.

Ζώστηκε τὸ μαχαίρι του κ' ἐτοιμάστηκε νὰ κατέβῃ ἀπὸ
τὸ ψηλὸ δέντρο ὅπου βρισκόταν ἡ καλύβα.

Ζητήστε τὴν «ΕΚΔΙΚΗΣΙ ΤΟΥ ΑΓΡΙΟΥ» ἀπὸ τὰ Γρα-
φεῖα μας, Γερμανίου 45.

— Στάσου, Ταρζάν.

— Τί θέλεις ;

— Θαρθώ μαζί σου.

— Άδύνατον. Πρέπει νά ξεμπερδέψω τή δουλειά μό-
νος μου.

‘Η Τζέιν δέν τόν άκουε, πήδησε κι’ αύτή κάτω και
τόν άκολούθησε. ‘Ο Νούμα και οι δύο μοϋροι έμειναν κοντά
στην καλύβα του Ταρζάν νά τή φυλάνε.

ΝΤΙΚΡΥΣΑΝ τότε ένα φοβερό θέα-
μα. ‘Η λέαινα σέ απόστασι ενός-δύο
μέτρων παραφύλαγε, στριφογυρίζον-
τας, μέ τò στόμα άνοιχτό γύρω από
ένα λευκό που φοροϋσε χακί ρουχα
και μιá μεγάλη κάσκα. Στό χέρι
του κρατοϋσε ένα βαρύ όπλο, και
ή μέση του ήτυν γεμάτη από φυσιγ-
ιοθήκες, και όμως παρ’ όλο που
εβλεπε τόν κίνδυνο που διέτρεχε

δέν χρησιμοποιοϋσε τò όπλο του.

— Ταρζάν, άραγε νά είναι αύτός ό κακός άνθρωπος ;

— Θα δοϋμε, Τζέιν.

‘Ο Ταρζάν και ή Τζέιν έπλησίασαν τώρα πολύ. ‘Η λέαι-
να δταν τούς κατάλαβε άρχισε νά βγόζη γρυλλισμούς και
ν’ άνοίγη περισσότερο τò
στόμα της.

— Ρίξε τò όπλο σου κά-
τω, φώναξε από μακρυά
ό Ταρζάν κ’ έγγουόμαι
έγώ για τή ζωή σου, δέν
θα σέ πειράξη ή λέαινα.

‘Ο Φόστερ γύρισε και
κύτταξε τόν Ταρζάν και
σκέφτηκε :

«Αύτός θα είναι ό κα-
κός άνθρωπογορίλλας που
μου ειπαν. Νά τόν πυρο-
βολήσω; Τότε θα μου
έπιτεθώ ή λέαινα. Είμαι
χαμένος. Άλλά κοντά σ’

‘Η λέαινα για νά άποκόψη
τήν πορεία του Φόστερ έ-
πήδησε επάνω του για νά
τόν φοβερίση.

Ένα κακό άνθρωπο, τί γυρεύει μιά τόσο ωραία γυναίκα ; ».

Και άλλαξε γνώμη πέταξε τὸ δπλο του χάμω. Τότε ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέϊν, ἐπιασαν τὴ Λέαινα ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ μὲ λόγια ἡσυχαστικά κατῶρθωσαν νὰ τὴν ἀπομακρύνουν λιγάκι ἀπὸ τὸν Φόστερ.

— Ποιὸς εἶσαι σὺ καὶ τί γυρεύεις στὴ Ζοῦγκλα ; φώναξε ἀγριεμένος ὁ Ταρζάν.

— Εἶμαι ὁ φυσιολόγος Μάκυ Φόστερ. Εἶμαι Ἕλληνας...

— Ἕλληνας ; ἐφώνασε ἡ Τζέϊν χαρούμενη. Καὶ τί θέλετε ποὺ ἦρθατε ἐδῶ ;

— Ἦρθα νὰ μελετήσω τὴ ζωὴ τῶν πιθήκων.

Ὁ Ταρζάν δυσπιστοῦσε στὰ λόγια του. Ἡ Τζέϊν ὅμως τοῦ χαμογέλασε καὶ τὸν ἐπλησίασε.

— Ἐπειδὴ μέσα στὴ Ζοῦγκλα κυκλοφοροῦν διάφοροι κακοποιοί, μπορεῖτε νὰ μοῦ τὸ ἀποδείξετε μὲ χαρτιά.

Ὁ Φόστερ ἐβγαλε ἀμέσως τὸ πορτοφόλλι του καὶ τῆς ἔδειξε τὰ πιστοποιητικά του. Τότε ἡ Τζέϊν γυρίζοντας πρὸς τὸν Ταρζάν τοῦ εἶπε :

— Ταρζάν εἶναι συμπατριώτης μας καὶ ἄνθρωπος ἐμπιστοσύνης.

ΥΧΤΩΝΕ καὶ ἡ Ζοῦγκλα θὰ βυθιζόταν στὸ σκοτάδι. Ἄν ἔμενε ἐκεῖ θὰ κινδύνευε ὁ Φόστερ. Τότε ἡ Τζέϊν παίρνοντας τὴν πρωτοβουλία τοῦ εἶπε :

— Πάρτε τὸ δπλο σας. Σᾶς φιλοξενοῦμε στὸ σπίτι μας. Προχωρήστε πρῶτος στὸ μονοπάτι.

Ὁ Φόστερ πῆρε τὴν καραμπίνα του καὶ προχώρησε. Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέϊν κρατώντας ἀπὸ κοντὰ τὴ Λέαινα τὸν ἀκολουθοῦσαν γιὰ νὰ μὴ τοῦ ἐπιτεθῇ ἐκ τῶν δπισθεν κανένα θηρίο.

Ὅταν ἔφθασαν στὴν καλύβα ὁ Μάκυ Φόστερ τοὺς διηγῆθη πῶς ἔφθασε μ' ἓνα καΐκι ἀπὸ τὸ Κεῖπ Τάουν, πῶς ἔφθασε στὸ Λουάνγκο καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν οἱ μαῦροι, πῶς ἀνέβηκε τὸν ποταμὸ Νιάρι, καὶ πῶς συνάντησε ἓναν λευκὸ

πού τοῦ εἶπε πῶς ἂν συναντοῦσε ἕναν λευκὸ γυμνὸ νὰ πυροβολήσῃ γιατί εἶναι ἐπικίνδυνος.

—Αὐτός εἶναι ! φώναξε ὁ Ταρζάν.

—Ποιός ; ἐρώτησε ὁ Φόστερ.

—Τὸ κακὸ πνεῦμα τῆς Ζούγκλας, ἕνας κακοποιὸς πού ὅποιον βρῇ τὸν προδιαθέτει ἐναντιόνμου νὰ μὲ σκοτώσῃ γιὰ νὰ ἐπωφεληθῇ μόνος του τῶν θησαυρῶν τῆς Ζούγκλας.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ φορὰ ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα κοιμήθηκε τόσο ἡσυχὰ καὶ ἀναπαυτικὰ ὁ Φόστερ ὡς φιλοξενούμενος τοῦ Ταρζάν καὶ τῆς Τζέιν. Τρεῖς μέρες εἶχαν περάσει ἀπὸ τὸ ἐπισόδειο ὅταν ἕνα πρωτὶ ὁ Φόστερ ἄκουσε ἕναν περίεργο θόρυβο. *Εβγαλε τὸ κεφάλι του ἀπὸ τὸ παραθυράκι καὶ ἀντίκρουσε ἕνα ὑπέροχο θέαμα. Περί τούς διακοσίους γορίλλας πού περπατοῦσαν σὰν ἄνθρωποι κα κρατοῦσαν στὰ χέρια τους ρόπαλα. Τέτοιο πρᾶγμα δὲν τὸ φανταζόταν ποτέ.

Ὁ Ταρζάν κατέβηκε ἀπὸ τὸ δέντρο του καὶ ἀγκάλιασε τὸν Ντοῦν—μπου—μπου—ντοῦν πού προχωροῦσε μπρὸς ἀπὸ τοὺς Γορίλλας. Τότε ὁ Ταρζάν τοῦ ἐξήγησε ἐν συντομίᾳ ὅτι τὸν ἐκάλεσε νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐλευθερώσουν τὴ Ζούγκλα ἀπὸ τὸν κακοποιὸ αὐτὸν πού ἦταν αἷτιος αὐτῶν τῶν συμφορῶν.

Καὶ τὸ ἔργον ἄρχισε ἀμέσως. Οἱ διακόσιοι γορίλλαι πῆραν ἐντολὴ ἀπὸ τὸν Ντοῦν νὰ ἐξερευνήσουν τὴ Ζούγκλα κα' ἂν βροῦν ἄνθρωπο λευκὸ νὰ τὸν φέρουν μπροστά του. Ἡ ἔρευνα διήρκεισε ἕνα μῆνα. Σ' ὅλο, ὅμως, αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Φόστερ μελετοῦσε τὴ ζωὴ τῶν Γορίλλων ὅσο Ντοῦν τοῦ ἐξήγησε γιὰ τὴν Κοινωνία τῶν Γορίλλων καὶ ὁ Φόστερ ἔμεινε κατάπληκτος. Τότε ὁ Ντοῦν τὸν ἐκάλεσε νὰ πάῃ νὰ μείνῃ στὴν πολιτεία τῶν Γορίλλων ὅσο διάστημα θέλει.

“ΣΙΝΕΑΚ,,

Εὐχάριστα ξεκούραστα ταξίδια

σ' ὅλες τὶς γωνιὰς τῆς γῆς

Σπιθαμή πρὸς σπιθαμή ἐξερευνήθη ἡ Ζοῦγκλα. Μὰ δὲν εὐρέθη ἄνθρωπος λευκός. Ἔπειτα ἐρευνήθησαν ὅλα τὰ γύρω χωριά τῆς Ζοῦγκλας. Μὰ κανέναν μαῦρος δὲν εἶχε δεῖ ἄνθρωπο λευκό. Ἐφθασαν ὡς τὴ θάλασσα. Ἐξερεύνησαν τὴν ἀκρογιαλιά ἀπὸ τὸ χωριὸ Μπανάνα ὡς τὸ Σαγκά-τάγκα. Μὰ δὲν βρῆκαν οὔτε ἵχνος.

Ἡ ἔρευνα ὅμως αὐτὴ ἱκανοποίησε τὸν Ταρζάν γιατί ἦτον βέβαιος ὅτι ἡ Ζοῦγκλα εἶχε ἀπελευθερωθεῖ ἀπ' αὐτὸν τὸν κακοποιὸ κατὰ ἕνα ὁποιοδήποτε τρόπο: ἢ τὰ θηρία τὸν ἔφαγαν ἢ θάφυγε πρὶν τὸν συλλάβουν μὲ κανένα μονόξυλο πρὸς τὸν ὠκεανό. Αὐτὰ πίστευε ὁ Ταρζάν ὅταν θεωροῦσε τὸν ἑαυτό του Ἐλευθερωτὴ τῆς Ζοῦγκλας. Ὁ Ταρζάν ὅμως δὲν ἤξερε πῶς ὁ κακοποιὸς Ἀρένο εἶχε φίλο τὸν Μπούρι-Μπούρι τὸν ἄγριο ἰθαγενῆ ἀπὸ τὸ Λουκούγκου, κι' ὅτι εἶχε κρυφθεῖ μαζί του στὴ ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Ὁ Ταρζάν καὶ ἡ Τζέιν κρατῶντας τὴ λέαινα ἐπέστρεψαν στὴν καλύβα τοὺς ἀκολοθῶντας τὸν Φόστερ.

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΤΕΥΧΟΣ

Ο ΤΑΡΖΑΝ

ΚΑΙ Η ΣΠΗΛΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Μία δραματικὴ περιπέτεια γεμάτη συγκι-
νήσεις καὶ ἐκπλήξεις.

— Πιάστε τον! Πιάστε τον!..
Κλέφτης!

Τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ κυνηγᾷ ἕναν ἀνθρωπο πού ἔτρεχε σάν τρελλός. Τέλος, ὁ κλέφτης συνελήφθη. Ἕνας χωροφύλακας πρόβαλε ἑξαφτα ἀπὸ τὴ γωνιά ἑνὸς δρόμου καὶ τὸν ἄρπαξε. Τὸ πλῆθος τὸν περικύκλωσε μὲ ἀπειλητικὲς διαθέσεις. Μιά λαχανιασμένη κυρία φώναζε περισσότερο ἀπ' ὅλους:

— Ὁ κλέφτης αὐτός, κύριε χωροφύλακα, μοῦ ἄρπαξε τὸ τσαντάκι ἀπὸ τὰ χέρια.

Καὶ φρενιασμένη καθὼς ἦταν, κατάφερε δυὸ δυνατὰ χτυπήματα μὲ τὴν ὀμπρέλλα της στὸ κεφάλι τοῦ κλέφτη, ἑνὸς νέου μὲ γλωμὸ καὶ σκελετωμένο πρόσωπο. Ὁ χωροφύλακας ἔσπρωξε ἔμπρὸς τὸν κλέφτη. Ἡ κυρία τοὺς ἀκολούθησε, χωρὶς νὰ πάψη ν' ἀναθεματίζει τοὺς λωποδύτες. Ὅταν ἔφτασαν στὸ τμήμα, ὁ διοικητὴς μιλοῦσε μὲ μιὰ κομπή καὶ ὥραϊα κυρία.

— Λυποῦμαι πολὺ, κυρία μου, τῆς ἔλεγε. Πρέπει ὅμως νὰ κάνετε ὑπομονή. Δὲν ἀποκλείεται νὰ βρεθῇ ὁ κλέφτης.

— ὦ, μὰ εἶναι τρομερό! ξερόνησε ἡ κομπή καὶ ὥραϊα κυρία. Νὰ μοῦ κλέβουν τὸ τσαντάκι μου μ' ἕνα ρολόγι καὶ ἕνα δαχτυλίδι...

Ξαφνικά, τὰ βλέμματά της ἔπρεσαν στὴν κυρία πού εἶχε κλαπεῖ ἐπίσης.

— Νάτην! φώναξε. Αὐτὴ μοῦ ἔκλεψε τὴν τσάντα μου! Ἡ-

μουν σ' ἕνα κατάστημα καὶ δοκίμαζα γάντια. Καὶ σὲ μιὰ στιγμή, ἡ γυναίκα αὐτὴ μοῦ ἄρπαξε τὴν τσάντα καὶ τὸ ἔβαλε στὰ πόδια... Νὰ καὶ ἡ τσάντα μου! Τὴν κρατᾷ ὁ χωροφύλακας!

Γενικὴ κατάπληξις. Ὁ

κλέφτης σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ ἕνα ὄχρὸ χαμόγελο ἀντίσπεσεν στὰ γείλη του. Ἡ κυρία προσπάθησε νὰ διαμαρτυρηθῇ.

— Ἡ τσάντα αὐτὴ εἶναι δική μου, κύριε ἀστυνόμη! Ἡ κυρία ἀπὸ ἐδῶ δὲν ξέρει τί λέει, φώναξε.

— Θὰ τὸ ἐξακριβώσουμε αὐτό, εἶπε ὁ ἀστυνόμος καὶ πῆρε τὴν τσάντα.

— Τί ἔχετε ἐδῶ μέσα, κυρία μου; ρώτησε τὴν νεοφερμένη κυρία.

— Ἕνα ρολόϊ, ἀπάντησε ἐκείνη.

— Πῶς εἶναι αὐτὸ τὸ ρολόϊ;

— Χρυσό!

— Ψέμματα! διέκοψε ἡ κομπή καὶ ὥραϊα κυρία. Εἶναι τὸ μισὸ χρυσὸ καὶ τὸ μισὸ σμάλτο μὲ μικρὰ διαμάντια...

Ὁ διοικητὴς ἔβγαλε τὸ ρολόϊ ἀπὸ τὴν τσάντα καὶ διαπίστωσε ὅτι ἡ κομπή καὶ ὥραϊα κυρία εἶχε δίκην...

— Καὶ πῶς εἶναι τὸ δακτυλίδι; ξαναρώτησε τὴν ἄλλην κυρία.

— Δὲν ξέρω τίποτα, δὲν πρόφτασα νὰ δῶ! ἀποκρίθηκε κυνικώτατα ἐκείνη, καταλαβαίνοντας ὅτι εἶχε χάσει τὸ παιγνίδι.

— Ἀφοῦ εἶναι ἔτσι εἶπε ὁ ἀ-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ

ΚΛΕΦΤΩ, ΚΛΕΦΤΕΙ ΚΛΕΦΤΕΙΣ!...

ΔΙΗΓΗΜΑ

αστυνόμος στήν κομψή κυρία, πάρτε, κυρία μου, τήν τσάντα σας και τὰ κοσμήματά σας. Βεβαιώθηκα ὅτι σᾶς ἀνήκουν.

Ἡ κομψή και ὠραία κυρία ἐπῆρε τήν τσάντα της, εὐχαρίστησε τόν αστυνόμο μ' ἓνα γλυκύτατο μειδίαμα και ἔφυγε.

Ὁ διοικητής κατόπιν διέταξε νά ὀδηγήσουν στοῦ γραφεῖο του τόν κλέφτη και τήν κλέφτρα. Ἦταν ἔτοιμος ν' ἀρχίσῃ νά τοὺς ἀνακρίνῃ, ὅταν μπῆκε μέσα ἓνας καλοντυμένος κύριος.

— Δέν θά σᾶς ἀπασχολήσω πολύ, εἶπε στόν αστυνόμο. Εἰμαι χρυσοχόος. Πρὸ δύο περίπου ὥρων ἤρθε στοῦ κατάστημά μου μιὰ κυρία γιά ν' ἀγοράσῃ διάφορα εἶδη. Τήν εἶδα καλοντυμένη και τῆς ἐδειξά ὅτι ὠραιότερο και ἀκριβότερο εἶχα. Τὰ κύτταξε ὅλα και ὕστερα ἔφυγε λέγοντας ὅτι θά ξαναπεράσῃ. Ἀλλά τότε ἀνιελήφθη ὅτι ἔλειπαν ἓνα χρυσό ρολοῦ μέ σμάλτο και διαμάντια κ' ἓνα μικροῦ λαλάντιο δαχτυλίδι. Δέν φαντάζομαι νά ξαναβρεθῇ ἡ κλέφτρα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἤρθα νά καταγγείλω τήν κλοπή.

— Κι' ἂν ἐρχόσαστε νωρίτερα, θά βροῖκατε τὰ κοσμήματα, πού σᾶς ἔκλεψαν. . . τόν διέκοψε ὁ αστυνόμος.

Και τοῦ διηγήθη τήν περιεργή ἱστορία τῆς τσάντας.

— Ἡ κλέφτρα σας, κύριε, συμπλήρωσε ὁ αστυνόμος, ληστεύθηκε ἀπ' αὐτήν ἐδῶ τήν κυρία. Καί αὐτὴ ἐδῶ ἡ κυρία ληστεύθηκε ἀπ' αὐτόν τόν κύριο. Τὸ θλιβερό εἶναι ὅτι ἐπέστρεψα

ἐγὼ ὁ ἴδιος τὰ κοσμήματα στή πρώτη κλέφτρα. Μοῦ τήν ἔσκασε! . . .

Ὁ νεαρὸς κλέφτης ἄρχισε νά γελά μ' ὅλη του τήν καρδιά.

Ἐξαφνα ὁ αστυνόμος κύταξε πρὸς τὸ μέρος ποῦστεκε πρὸ ὀλίγου ἡ δευτέρα κλέφτρα και ἄφησε μιὰ κραυγὴ ἐκπλήξεως. Ἡ κλέφτρα τὸ εἶχε σκάσει.

Τότε ὁ νεαρὸς κλέφτης πλησίασε τὸ χρυσοχόο, τὸν χτύπησε στόν ὄμο και τοῦ εἶπε μέ συμπονετικὸ ὄφρος :

— Ἐμεῖς οἱ δυὸ εἴμαστε τὰ θύματα σ' ὅλη αὐτὴ τήν υπόθεσι! . . .

Λίγες μέρες ἀργότερα ὁ νεαρὸς λωποδύτης καταδικάσθηκε σὲ τριῶν ἐτῶν φυλάκισι.

Δέν ἔχασε ὥστόσο τὸ θάρρος του.

— Στὸ μέλλον, εἶπε στόν πρόεδρο τοῦ δικαστηρίου, ὅταν θά βγῶ ἀπ' τὴ φυλάκη, θά κλέβω μονάχα τοὺς τιμίους ἀνθρώπους.

Μὰ ὑπάρχουν ἄρα γε σήμερα τέτοια τέρατα στόν κόσμο ;

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΠΑΝ. ΛΟΥΚΕΑ & ΚΩΝ. ΣΠΑΝΙΑ

ΖΗΝΩΝΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 54.889

ΒΙΒΛΙΑ - ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

● ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ ●

✱ Στο σημερινό μας τεύχος λήγουν οι Διαγωνισμοί μας. Είναι το 8ο τεύχος κι' όσοι λύσουν τους διαγωνισμούς και των 8 τευχών που έκυκλοφόρησαν θα λάβουν οι μὲν ἓνα ραδιοφωνο «ΚΟΣΣΟΡ» και οι δὲ μία μπάλλα ποδοσφαίρου «ΡΑΜΠΛΕ».

✱ Λύσεις καταφθάνουν καθημερινῶς. Καθυστεροῦν οἱ τῆς Ἐπαρχίας. Θὰ τοὺς περιμένουμε ὁμῶς και θὰ συνεχίζουμε νὰ δημοσιεύουμε τὰ ὀνόματα ἐκείνων πού ἔλαβαν μέρος στο διαγωνισμό. Ἔτσι στὰ τεύχη 9, 10 και 11 ἀκόμη θὰ ψάξετε νὰ βρῆτε τὰ ὀνόματά σας. Στο 12ο τεύχος θὰ ὑπάρχουν τὰ τελευταία ὀνόματα. Θὰ ὑπάρχουν αἱ ὀρθαὶ λύσεις τῶν διαγωνισμῶν ὡς και τὰ ὀνόματα ἐκείνων, πού ἔστειλαν ὀρθὰς λύσεις. Στο ἴδιο τεύχος θὰ ὀρίζουμε τὴν ἡμέρα πού θὰ γίνη ἡ ἀπονομὴ τῶν βραβείων στὰ Γραφεῖα μας και θὰ καλοῦμε τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ παρευρεθοῦν ὅλοι. Θὰ σχηματισθῇ μιὰ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὸν Ἱδιοκτήτη τοῦ Περιοδικοῦ κ. Δημ. Περαντζάκη, ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν ἐπὶ τῆς Ὑλῆς, δημοσιογράφο κ. Μιχ. Πριονιστῆ, ἀπὸ ἓνα Νομικὸ Σύμβουλο, δικηγόρο, ἀπὸ μερικοὺς λογίους συνεργάτας τοῦ περιοδικοῦ μας και ἀπὸ τρεῖς ἀναγνώστας, πού θὰ προσφεροῦν νὰ λάβουν μέρος στὴν Ἐπιτροπὴ. Θὰ γίνη πρακτικὸν ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, πού θὰ κρίνῃ ποιοὶ πρέπει νὰ πάρουν τὰ βραβεῖα και θὰ ὑπογραφῇ κανονικά. Ἔτσι οὔτε παράπονο θὰ ὑπάρχει και οὔτε δόλος, οὔτε καμμιὰ ἀμφιβολία.

✱ Ἀλλὰ μὴ νομίζετε ὅτι τὸ Περιοδικό μας θὰ σταματήσει νὰ κινή τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀναγνωστῶν του. Νέοι διαγωνισμοί, νέα βραβεῖα θὰ προκηρυχθοῦν.

“ΣΙΝΕΑΚ,,

Θέαμα πάντοτε σιγαρπαστικό
πάντοτε διασκεδαστικό
πάντοτε κατάλληλο γιὰ παιδιὰ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΝΕΟ — ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΑΘΛΗΤΗ
ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΘΛΟ
«ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΟΡ»

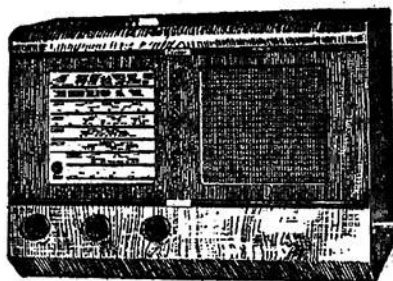
Δ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

Πατησίων 15—Τηλ. 53-223

‘Απαντούμε σ’ όσους πρέπει νά απαντήσουμε, πού μάς κάνουν έρωτήματα. Σε όσους μάς μιλούν γιά τήν έκδοσί μας τούς εύχαριστούμε γιά τά εύγενικά τους λόγια. ‘Ο χώρος είναι μικρός καί τά γράμματα μαζεύονται χιλιάδες στά Γραφεία μας.

Γερ. Ντουνιάν: ‘Η όδός Γερανίου βρίσκεται στήν ‘Ομόνοια καί τά Γραφεία μας βρίσκονται στήν έξοδο πρός τήν όδόν ‘Αγ. Κωνσταντίνου. — Δημ. Σολωμάκου: Νά πήτε στόν Πράκτορα νά ζητήση περισσότερα φύλλα. Λύσεις δίχως δελτία συμμετοχής είναι άκυροι, — Π. Τζικιάκου: Νά είναι συνέχεια καί νά συνοδεύονται, — Κ. Ζορμπάν: ‘Απεστάλη. — Ξ. Κολάγγην (Κέρκυρα): ‘Απεστάλη. Προσπαθούμε παρ’ όλες τις σημειώεις δυσκολίες νά παρουσιάσουμε κάτι τò καλό. — Εύάγγ. Ξηρομάμου: Είμεθα καθ’ όλα σύμφωνοι μαζί σας. Περᾶστε κανένα βραδάκι στίς 7-7 1/2 νά τά πούμε, — Μανθ. Γκάκου: ‘Ελάβαμε. — Έναν ‘Επαρχιώτην Φθιωτιδοφωκίδος: Θά γίνουν διμιάς γράφετε. Εύχαριστούμε γιά τά εύγενικά σας λόγια. — Ν. Βούλγαρη: Γιατί δέν είπατε στόν Πράκτορα νά σᾶς φέρη; ‘Ο Πράκτορας είναι υποχρεωμένος νά ζητήση. — Ν. Δελημούχτάρην: ‘Απεστάλη, εύχαριστούμε. — Ν. Ρούτσην: Θά ακολουθήσωμε τίς συμβουλές σας. Εύχαριστούμε.

ΑΥΤΟ Θ’ ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ

Τò καλλίτερο
‘Αγγλικò
Ραδιόφωνο
ΚΟΣΣΟΡ

Ἐλάβαμε λύσεις ἀπὸ 7 μέχρι 15-12-50

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό Ἀρ. 1.— ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 1ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Δημ. Σολωμάκος (Γύθειον). Ι. Κοντέας (Καλάμαι). Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσά). Τρ. Τραχανᾶς (Παραλ. Πλάτανος). Χ. Ἀλικανιώτης (Χαραυγή). Διον. Μάξης (Κέρκυρα). Γ. Κάβουρας (Ἰτέα). Ν. Ρούτης (Παραμυθιά). Γ. Τσακνάκης (Λάρισα). Εὐάγ. Ξηρομάμος (Ἀθήναι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς διαγωνισμοὺς 1-2-3-4-5-6 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ πρώτου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Αθ. Τραχανᾶς (Παρ. Πλάτανος). Σ. Βογιατζῆς (Ἀθήναι). Γ. Παπασταύρου (Αἴγιον). Εὐάγγ. Ξηρομάμος (Ἀθήναι). Φυλ. Παπᾶς (Ἀθήναι). Νίκη Μάξη Κέρκυρα). Ν. Ἀνδρουλῆς (Ἀθήναι). Ν. Ρούτης (Παραμυθιά). Θ. Κουτσοχρήστος (Λάρισα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς Ἀρ. 2-3 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 2ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Δημ. Σολωμάκος (Γύθειον). Ι. Κοντέας (Καλάμαι). Παν. Πάτσης (Λαγκάδια). Κ. Καπνιάς (Ν. Λιόσια). Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσά). Τρ. Τραχανᾶς (Παραλ. Πλάτανος). Γ. Φώσκαλος (Π. Φάληρον). Ν. Ἀγαθόπουλος (Πειραιεύς). Ἀλεξ. Χρόνης (Ἀθήναι). Κ. Σμυρναῖος (Ἀθήναι). Χ. Ἀλικανιώτης (Χαραυγή). Χειλόπουλος (Ἀθήναι). Διον. Μάξης (Κέρκυρα). Ν. Βούλγαρης (Λεχαινά). Γ. Κάβουρας (Ἰτέα). Ν. Ρούτης (Παραμυθιά). Γερ. Ντουνιας (Ἀθήναι). Γ. Τσακνάκης (Λάρισα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 7-8-9-10 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Δημ. Σολωμάκος (Γύθειον). Π. Τζικᾶκος (Γύθειον). Λόλα Καπνιά (Ν. Λιόσια). Αθ. Τραχανᾶς (Παραλ. Πλάτανος). Σ. Βογιατζῆς (Ἀθήναι). Γ. Παπασταύρου (Αἴγιον). Εὐάγγ. Ξηρομάμος (Ἀθήναι). Κωνστ. Φίλιππος (Ἀθήναι). Νίκη Μάξη (Κέρκυρα). Ν. Ἀνδρουλῆς (Ἀθήναι). Γ. Μάρκου (Π. Φάληρον). Ν. Ρούτης (Παραμυθιά). Φιλ. Παπᾶς (Ἀθήναι). Θ. Κουτσοχρήστος (Λάρισα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς διαγωνισμοὺς 4-5 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Μελ. Στάμου (Θῆβαι). Θ. Γρηγορεῖτος (Πρέβεζα). Π. Τζικᾶκος (Γύθειον). Ι. Κοντέας (Καλάμαι). Παν. Πάτσης (Λαγκάδια). Ν. Λουκόπουλος (Ἀθήναι). Κ. Καπνιάς (Ν. Λιόσια). Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσά). Τρ. Τραχανᾶς (Παρ. Πλάτανος). Ἀλεξ. Χρόνης (Ἀθήναι). Χ. Ἀλικανιώτης (Χαραυγή). Ν. Βούλγαρης (Λεχαινά). Γ. Κάβουρας (Ἰτέα). Ν. Ρούτης (Παραμυθιά). Γ. Μηλιώτης (Κιάτο). Γ. Καρνοφύλ-

λης (Πειραιεύς). Σ. Περδικάρης (Γύθειον). Γ. Τσακνάκης (Λάρισα). Εὐάγγ. Ξηρομάμμος (Ἀθήναι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό 11 γιὰ ΜΙΚΡΟΥΣ ταῦ 3ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Π. Τζικᾶκος (Γύθειον). Λόλα Καπνιά (Ν. Λιόσια). Ἀθ. Δερβίσης (Πτολεμαῖς). Ἀθαν. Τραχανᾶς (Παραλ. Πλάτανος). Σ. Βογιατζῆς (Ἀθήναι). Γ. Παπασπύρου (Αἴγιον). Εὐάγγ. Ξηρομάμμος (Ἀθήναι). Κ. Φίλιππος (Ἀθήναι) Φ. Παπᾶς (Ἀθήναι), Π. Μητράκος (Ἀθήναι). Δ. Γιαννουλάτος (Ἀθήναι). Β. Γεωργακόπουλος (Κέρκυρα). Ν. Ἀνδρουλῆς (Ἀθήναι), Ν. Ρούτης (Παραμυθιά). Θ. Κουτσοχρήστος (Λάρισα).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς διαγωνισμοὺς 6 ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Μελ. Στάμον (Θῆβαι). Τηλ. Τσελεπίδης (Δράμα). Γ. Ψαροῦς (Δράμα). Θ. Γρηγοράτος (Πρέβεζα). Παν. Παπαδόπουλος (Δράμα). Π. Τζικᾶκος (Γύθειον). Ι. Κοντέας (Καλάμαι). Παν. Πάτσης (Λαγκάδια). Δ. Πετρόπουλος (Χαλάνδρι). Τρ. Τραχανᾶς (Παραλ. Πλάτανος). Γ. Φώσκολος (Π. Φάληρον). Ν. Ἀγαθόπουλος (Πειραιεύς), Ι. Μοσχίδης (Γιαννιτσά). Δημ. Μανάτος (Ν. Λιόσια). Ἐλευθερία Μιστάδου (Τζιτζιφιές). Ἀλεξ. Χρόνης (Ἀθήναι). Ἀγγ. Σπέλας (Πειραιεύς). Χ. Ἀλιξανιώτης (Χαραυγή). Α. Τσάκαλος (Ἀσπρόπυργος), Γ. Πήττας (Κοζάνη). Ἀθ. Γκέσσας (Πτολεμαῖς). Γ. Τσώρης (Ν. Κόρινθος). Ν. Βούλγαρης (Λεχαινά). Θ. Γαβρόπουλος (Βόλος). Γ. Κάβουρας (Ἰτέα). Ἀγγ. Λυμπέρης (Θῆβαι). Γ. Μηλιώτης (Κιάτο). Γ. Καννοφύλλης (Πειραιεύς). Σπ. Πριόβολος (Κέρκυρα). Σ. Περδικάρης (Γύθειον).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 12 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ 4ου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Π. Τζικᾶκος [Γύθειον], Ἀπ. Σειρηνάκης [Ἀθήναι], Λόλα Καπνιά [Ν. Λιόσια], Π. Πετρόπουλος [Χαλάνδρι], Ἀθαν. Τραχανᾶς [Παραλ. Πλάτανος], Σ. Βογιατζῆς [Ἀθήναι], Διον. Φερόδης [Πύργος], Γ. Παπασταύρου [Αἴγιον], Εὐάγγ. Ξηρομάμμος [Ἀθήναι], Φίλ. Παπᾶς [Ἀθήναι], Π. Μητράκος [Ἀθήναι], Δ. Γιαννουλάτος [Ἀθήναι], Β. Γεωργακόπουλος [Ἀθήναι], Ἀθ. Λυμπέρης [Θῆβαι], Θ. Κουτσοχρήστος [Λάρισα].

Στὸ προσεχὲς τεῦχος ἀρχίζει ἓνα περίφημο περιπετειώδες ἀνάγνωσμα ποὺ θὰ μείνετε κατευνθουσιασμένοι :

“ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΣΑΛΕΝΙΟΥ ΝΗΣΙΟΥ,,

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τοὺς Διαγωνισμοὺς 'Αρ. 7. ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ βου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Κ. Κορακάς (Αἴγιον). Ν. Λουκόπουλος (-Αθῆναι). Γ. Φώσκολος (Π. Φάληρον). Α. Κοσμίδης.— Ν. 'Αγαθόπουλος (Πειραιεύς). Δ. Μανᾶτος (Ν. Λιόσια). 'Ελευθερία Μισταρδῇ (Τζιτζιφιές). 'Αλεξ. Χρόνης ('Αθῆναι). 'Αγγ. Σπέλλας (Πειραιεύς). Κ. Σμυρναῖος ('Αθῆναι). Χ. 'Αλικανιώτης (Χαραυγή). Χειλόπουλος ('Αθῆναι). Σταύρου Γ. ('Αθῆναι). Α. Φιοράντη ('Αθῆναι). Ι. Βελισσαρόπουλος ('Αθῆναι). Γεγ. Ντουνιας ('Αθῆναι). Γ. Καρυοφίλλης (Πειραιεύς). Φ. Βουλισμᾶς (Πειραιεύς). Σωτ. Κανόνης (Πειραιεύς).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό 'Αρ. '3 ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ βου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ Κ. Κορακᾶν (Αἴγιον). Μιχ. Πανούσης (Κόρινθος). 'Απ. Σειρηνάκη ('Αθῆναι). Σ. Βογιατζῆς ('Αθῆναι). Κ. Φίλτσος ('Αθῆναι). Φυλ. Παπᾶς ('Αθῆναι). Π. Μητράκος ('Αθῆναι). Δ. Γιαννουλάτος ('Αθῆναι). Ι. Βελισσαρόπουλος ('Αθῆναι). Κ. 'Αφεντάκης ('Αθῆναι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό 'Αρ. 8. ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ τοῦ βου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ : Γεγ. Ντουνιας ('Αθῆναι), 'Ελευθερία Μιστάρδη (Τζιτζιφιές). Κ. Καπνιάς (Ν. Λιόσια). Γ. Φώσκολος (Π. Φάληρον). Χρ. Χρήστου (Πειραιεύς). Ν. 'Αγαθόπουλος (Πειραιεύς). Φρ. Βουλισμᾶς Πειραιεύς). 'Αγ. Σπέλλας (Πειραιεύς). Π. Συκαμινίδης (Ν. 'Ιωνία). Χ. 'Αλικανιώτης (Χαραυγή). Χειλόπουλος ('Αθῆναι). Σταύρου Γ. ('Αθῆναι). Σωτ.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

"ΣΤΑΡ,"

Θὰ παρουσιάσῃ τίς πιδ ἐκλεκτὲς ταινίες
τῆς διεθνοῦς παραγωγῆς

Στὸν Κινηματογράφο «ΣΤΑΡ»

κάθεσθε ἄνετα, βλέπετε ἄνετα καὶ φεύγετε ἱκανο-
ποιημένοι γιατί εἶδατε ἓνα καλὸ ἔργο.

Κανόνης (Πειραιεύς). Παν. Μητράκος (Ἀθῆναι). Γερ. Μηλιώ-
της (Κιάτο) Κ. Τσάλιος (Περιστέρη) Ἀθ. Σαμπειῆς (Ἀθῆναι).

Λύσεις μᾶς ἔστειλαν γιὰ τὸν Διαγωνισμό Ἀρ. 14. ΓΙΑ
ΜΙΚΡΟΥΣ τοῦ βου τεύχους οἱ κάτωθι :

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ : Γερ. Ντουνιαῖς (Ἀθῆναι). Ἀπ. Σειρη-
νάκης (Ἀθῆναι). Φιλ. Παπᾶς (Ἀθῆναι). Σ. Βογιατζῆς (Ἀθῆ-
ναι). Δ. Γιαννουλάτος (Ἀθῆναι)

Αἱ ἀνωτέρω λύσεις ἐλήφθησαν ἀπὸ τῆς 7ης Δεκεμβρίου
μέχρι 15ης Δεκεμβρίου. Ὅσων λάβωμε μετὰ τὴν 7ην θὰ δη-
μοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα εἰς τὸ προσεχὲς ποῦ θὰ κυκλοφο-
ρήσῃ τὴν 19ην Δεκεμβρίου καὶ ἡμέραν Τρίτην.

Αἱ ἀπασταλεῖσαι λύσεις ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω δὲν καθο-
ρίζονται ἐὰν εἶναι ὀρθαὶ ἢ ἐσφαλμέναι. Τοῦτο θὰ δημο-
σιευθῇ εἰς τὸ 12ον τεύχος.

Ἀποφεύγετε, ἂν μπορῇτε, νὰ στέλνετε λύσεις ταχυ-
δρομικῶς γιὰ νὰ μὴ ξεδεύεσθε σὲ γραμματόσημα. Νὰ τίς
στέλνετε ἢ νὰ τίς φέρνετε στὰ Γραφεῖα μας, Γερανίου 45.
Οἱ τῆς Ἐπαρχίας μποροῦν νὰ στέλνουν τίς λύσεις τριῶν
τευχῶν μαζί.

Οἱ ἀναγνώσται μας τῶν Ἐπαρχιῶν προφταίνουν πάν-
τοτε γιὰτὶ οἱ λύσεις θὰ δημοσιευθοῦν στὸ 12ο τεύχος.
Ἐπίσης πρέπει νὰ ξέρουν ὅτι λόγω ἐλλείψεως χάρτου γίνε-
ται πρῶτον διανομὴ εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἐπομένην ἐβδομάδα
ἀποστέλλεται τὸ τεύχος μας στὴν Ἐπαρχία.

Τὸ «ΣΙΝΕΑΚ» εἶναι ὁ ἰδεωδέστερος συνδυασμὸς
μορφώσεως διὰ τῆς ψυχαγωγίας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 § 1 τοῦ Α Ν 1092]38

Διευθυντῆς—Ἰδιοκτῆτης : ΔΗΜ. ΠΕΡΑΝΤΖΑΚΗΣ,

Γερανίου 45

Ἐπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης : Μ. ΠΡΙΟΝΙΣΤΗΣ, Νηλέως 3

Ἐπεύθ. Τυπογραφείου : Π. ΛΟΥΚΕΑΣ, Ἀγ. Παρασκευῇ

μόνη, γιατί η Φατιμά βρισκόταν στην κουζίνα και μαγειρεύε, πέρασαν έξω από το σπίτι τρεις λευκοί άντρες τυχοδιώκτες που επέστρεφαν από τὰ βάθη τῆς ἐρήμου γιὰ νὰ πᾶνε στ' Ἀλγέρι νὰ μπαρκάρουν γιὰ τὴν ἄλλια.

Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς εἶδε τὴ Λεϊλά καὶ εἰπεστοῦς συντρόφους του: — Χρόνια τώρα προσπαθοῦμε νὰ κερδίσουμε κάτι στὴν ἔρημο καὶ δὲν τὸ βρήκαμε. Ἐγὼ τὸ βρήκα. Θὰ πάρω μαζί μου

Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΣΕΪΧΗ

αὐτὴ τὴν ὡμορφη ἀραπίνη καὶ θὰ τὴ βγάλω ὡς θέαμα στὰ πανηγύρια νὰ κερδίζω λεφτά.

Ο Σεΐχης Ἀμπντούλ Ραχμάν δὲν συμπαθοῦσε διόλου τοὺς Χριστιανοὺς καὶ ἀπόφευγε τὴ συναναστροφή τους. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ὥραία κόρη τῆ Λεϊλά τὴν εἶχε ἀπομακρύνει ἀπὸ τ' Ἀλγέρι καὶ ἀπὸ μικροῦλα τὴν εἶχε περιορίσει σ' ἕνα σπίτι τῆς Ἐρήμου, ὅπου δὲν ἐβλεπε παρά μόνο τὴ νιαντιά της καὶ παραμάννα τῆς Φατιμά.

Ἡ Φατιμά, γιὰ νὰ τῆς περνᾷ ἡ ὥρα καθόταν τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες καὶ διηγόταν παραμύθια στὴν Λεϊλά, πὺ δσο μεγάλωνε τόσο καὶ ὁμόρφαινε περισσότερο.

Τῆς μοίραζαν τὰ γραμμένα, ὅμως, κανένας δὲν μπορεῖ νὰ τ' ἀποφύγει, κι' ὅταν μιὰ μέρα ἡ Λεϊλά ἔπαιζε στὸν κῆπο της

καὶ λέγοντας αὐτὰ πλησίασε τ' ἄλογό του κοντὰ στὴ Λεϊλά, τῆς χαμογέλασε καὶ μέ μιὰ ἐπιδέξια κίνησι τὴν ἄρπαξε ψηλὰ στ' ἄλογό του καὶ ἄρχισε νὰ καλπάζει γιὰ ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸ σπίτι της.

Τὴ νύχτα ὅταν γύρισε ὁ Σεΐχης Ἀμπντούλ Ραχμάν δὲν βρῆκε τὴν κόρη του. Ἡ Φατιμά τοῦ διηγῆθηκε τὴ σκηνὴ πὺ εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κουζίνας καὶ τότε ὁ Σεΐχης σηκώνοντας ψηλὰ τὰ χέρια του καταράστηκε τὸν λευκὸ τυχοδιώκτη, νὰ μὴ σώσει νὰ φτάσει στὸν τόπο του.

Ἡ κατάρα τοῦ Σεΐχη ἔπιασε. Τὸ ἀτμόπλοιο «Μεντίτε-ρανέ» πὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Ἀλγέρι βυθίστηκε στ' ἀνοιχτὰ τῆς θαλάσσης καὶ πνίγηκαν ὅλοι. Κανεὶς δὲν ἔμαθε τὴν αἰτία.

ΣΤΙΣ ΣΠΕΙΡΕΣ ΤΟΥ ΒΟΑ

‘Ο γνωστός άγγλος έξερευνητής “Αντονι Ουέλ-λιγκων, βρέθηκε κάποτε στην ανάγκη νά παλαίση μέ έναν βόα.

Σ’ ένα άρθρο του, πού δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Γκράφικ» μάς μιλά γι’ αύτή του τή φρικιαστική περιπέτεια.

Βρισκόμουν, λέει, στην βορειοδυτική Ινδική ζούγκλα κι’ είχα ξαπλώσει ένα μεσημέρι κάτω από ένα δένδρο γιά νά κοιμηθώ, ενώ οι δυο ίθαγενείς ύπηρέται μου άγρυπνουσαν κοντά μου, σιγαστραγουδώντας. Τό τραγούδι τους μέ νανούριζε και μέ είχε πάρει ένας γλυκός ύπνος, όταν κάποιο σφίξιμο πού ένοιωσα γύρω άπ’ τό κορμί μου, μ’ έκανε νά ξυπνήσω άπότομα. Άνοίγοντας τά μάτια μου αντίκρυσαν ένα θέαμα πού μ’ έκανε νά παγώσω. Ένας τεράστιος βόας είχε τυλιχθή γύρω άπ’ τό κορμί μου!

Οί ίθαγενείς ύπηρέτες μου κοιμόντουσαν παρα-

κάτω κι’ έτσι δέν άντελήφθησαν τήν προσέγγισι τοῦ τερατώδους έρπετοῦ γιά νά μέ είδοποιήσουν.

Άντί νά σκοτισθῇ τό μυαλό μου και νά περιμένω μοιρολατρικά τόν βέβαιο θάνατο, άπεναντίας μιá καταπληκτική διαύγεια πνεύματος μέ πλημύρισε όλόκληρο.

Άνασηκώθηκα σιγά-σιγά και μέ τό ένα μου χέρι πού ήταν έλεύθερο έπιασα τό πιστόλι μου, πού τό είχα πάντα δίπλα μου. Ήταν όμως δύσκολο νά σκοπεύσω γιατί ἡ σφαίρα θά τρυπούσε και τό δικό μου τό κορμί.

Εύτυχώς τό έρπετό ὤψωσε τό κεφάλι του και πρόρεσα νά πυροβολήσω. Ἡ σφαίρα τοῦ συνέτριψε τό κρανίο και τ’ άφησε άψυχο. Έτσι ἡ λαβή πού μέ είχε τυλήξει χαλάρωσε. Οί ίθαγενείς, πού ξύπνησαν άπ’ τόν πυροβολισμό όταν αντίκρυσαν τόν βόα τό έβαλαν στα πόδια.

ΟΙ ΓΙΑΒΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΟΥΛΤΑΝΟΙ ΤΗΣ

Ἡ Γιαβα μολονότι εἶναι ἀπὸ χρόνια ἀποικία τῶν Ὀλλανδῶν δὲν ἔχει ἐπιτελέσει καὶ πολλὰς προόδους, οἱ δὲ κάτοικοί της δὲν ὑποκοῦν τόσο εἰς τὰς διοικητικὰς Ὀλλανδικὰς ἀρχὰς ὅσον εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς βασιλεῖς τῶν ποὺ φέρουν τὸν τίτλο τοῦ σουλτάνου ἢ τοῦ «Ρατζά», ποὺ εἶναι ταυροσύνη.

Εἰς τοὺς Σουλτάνους αὐτοὺς ἡ Ὀλλανδικὴ διοίκησις ἐπιτρέπη νὰ διατηροῦν φρουρὰς ἐξ ἰθαγενῶν οἱ ὅποιοι εἶναι ὠπλισμένοι μὲ μακρυὰς μεσαιωνικὰς λόγχας καὶ . . . κυνηγετικά ὄπλα.

Τὰ παλάτια τῶν Ρατζῆ, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ὀνομαστότερον εἶναι τὸ «Κράτον», ἀποτελοῦν ὀλοκλήρους πόλεις σχεδόν.

Τὸ «Κράτον» ἰδίως ἔχει ἔκτασι διπλασίαν τοῦ κήπου τῶν Βερσαλλιῶν καὶ κατοικεῖται ἀπὸ 15000 ἄτομα, ποὺ εἶναι αὐλικοί, σωματοφύλακες, χορευτρίες, μουσικοί, ὑπηρέτες.

Ἡ μεγάλη αὐλὴ τοῦ «Κράτον» λέγεται στὴ γλῶσσα τῶν ἰθαγενῶν «Ἄλουν — Ἄλουν», περιστοιχίζεται δὲ ἀπὸ δένδρα ποὺ ἔχουν φυτευθῇ κατὰ περίεργον διάταξιν.

Στὴ γλῶσσα τῶν ἰθαγενῶν τὰ δένδρα αὐτὰ λέγονται «πανζούγκ» ποὺ σημαίνει μεγάλη ὀμπρέλλα. Γύρω - γύρω πάλι ἀπὸ τὴν αὐλὴν ὑπάρχουν μικρὰ παλάτια, ποὺ χρησιμεύουν

ὡς κατοικίαι τῶν παιδιῶν τοῦ σουλτάνου τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν παντρευθῇ καὶ ποὺ συχνὰ μετριοῦνται κατὰ δεκάδες.

Ἡ στολὴ τοῦ Σουλτάνου

Ὁ σουλτάνος ὅταν βγαίνει ἔξω φορεῖ τὴ μεγάλη στολὴ τοῦ ποὺ εἶναι καμωμένη ἀπὸ δέρμα τίγρεως, κανέναν δὲ ἄλλος δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φορέσῃ δέρμα τίγρεως στὴ Γιαβα.

Εἰς τὸ «Κράτον» καὶ εἰς τὸ μέσον ἀκριβῶς αὐτοῦ, ὑπάρχει ἓνα μεγάλο ἵπποδρόμιο, ὅπου δίδονται μεγαλοπρεπεῖς ἑορτὲς τῆς ὁποῖας παρακολουθεῖ καὶ ὁ Ρατζά.

Στὶς ἑορτὲς αὐτὲς λαβαίνουν μέρος καὶ Γιαβανέζες χορευτρίες, μὲ λυγρὰ σώματα καὶ ντυμένες μὲ πολὺ τιμα μεταξωτὰ φορέματα ποὺ ἀπατράπτουν ἀπὸ τοὺς πολυτίμους λίθους μὲ τοὺς ὁποῖους εἶναι κεντημένα. Οἱ χορευτρίες χορεύουν τοὺς ἱεροὺς χοροὺς τῆς Γιαβας.

Τὸ πιὸ ἀξιοπερίεργον θέαμα στὸ «Κράτον» εἶναι ὁ χώρος εἰς τὸν ὁποῖον ὁ σουλτάνος διατηρεῖ τὰ πιὸ ὠραῖα καὶ τὰ πιὸ παράξενα πουλιά, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα πλεονάζουν τὰ παγῶνια καὶ τὰ παραδείσια. Ὅποιοι ξένος παραβιάσῃ τὴν ἱερότητα τοῦ χώρου αὐτοῦ τιμωρεῖται παραδειγματικά, φονεύεται δὲ ἂν κλέψῃ κανένα.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΡ. 10.— ΤΑ ΖΑΡΙΑ

Ο 'Αλιφόνσος, ο Βάσος και ο Μιχαλάκης παίζουν ζάρια. 'Αποφαρίζουν σε κάθε ζαριά οι δυο που χάνουν να δίνουν, τὰ μισὰ λεφτά από όσα έχουν στο πορτοφόλλι τους σε κείνον που έφερε τὰ περισσότερα. Σε μιὰ στιγμή του παιχνιδιού ο 'Αλιφόνσος είχε 8.000, ο Βάσος 120.000 και ο Μιχαλάκης 260.000. Έχοντας αυτά τὰ δεδομένα μπορείτε να καθορίσετε πόσες φορές παίξανε, τὸν κερδισαν σε κάθε παιχνίδι και τί λεφτά είχαν ο καθένας όταν άρχισαν τὸ παιχνίδι;

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ

ΑΡ. 17.— Τ' ΑΥΓΑ

Ρώτησαν μιὰ χωρική πόσα αυγά έχει τὸ καλάθι της κ' έκείνη άποκρίθηκε: "Έχω τόσα ώστε αν είχα άλλα τόσα και τὸ μισό άπ' αυτά τὰ τόσα και τὸ ένα τέταρτο από τὰ τόσα και 1 ακόμα θά είχα ακριβώς 100 αυγά. Πόσα αυγά είχε τὸ καλάθι;

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΑΣ

Διαγωνισμοί για μεγάλους : "Όποιος μᾶς στείλει τὰς δοθὰς λύσεις τὸν διαγωνισμὸν καὶ τὸν 8 πρώτων τευχῶν ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ, θὰ ἀποκτήσῃ τὸ πῶ μελωδικὸ ἀγγλικὸ ραδιόφωνο μάρκας «ΚΟΣΣΟΡ».

Διαγωνισμοί για μικρούς : "Όποιος μᾶς στείλει τὰς δοθὰς λύσεις τὸν διαγωνισμὸν καὶ τὸν 8 πρώτων τευχῶν ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ, θὰ ἀποκτήσῃ μιὰ μπάλλα ποδοσφαίρου πρωταθλημάτων.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Α'

Όν)πώνυμον

Όδός άρ.

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ Β'

Όν)πώνυμον

Όδός άρ.

Πόλις

ΔΕΛΤΙΟΝ 1.500
ΑΡΧ. 2.000